

PRŮMYSLOVÉ VLASTNICTVÍ

statí

evropské právo

judikatura

informace ze zahraničí

aktuality

6

2018

© 2018 ÚPV Praha

Vychází 13. 12. 2018

PUBLIKOVANÉ ČLÁNKY
A NÁZORY AUTORŮ SE
NEMUSEJÍ ZTOTOŽŇOVAT
S NÁZORY VYDAVATELE

ŘÍDÍ REDAKČNÍ RADA

Předseda: JUDr. David Štros

Místopředseda: JUDr. Vladimír Zamrzla

Členové:

prof. JUDr. Martin Boháček, CSc.

JUDr. Karel Čermák, Ph.D., LL.M.

Mgr. Miroslav Černý, Ph.D.

Ing. Václav Feiferlík

JUDr. Michal Havlík

Ing. Jindřiška Kubelková

JUDr. Miroslav Kupka

JUDr. Jiří Macek

Ing. Pavel Reichel

Redaktor: Ing. Václav Jansa

PRŮMYSLOVÉ VLASTNICTVÍ vydává Úřad průmyslového vlastnictví, Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč, IČ 48135097, tel. 224 311 555, fax 224 311 566, **e-mail: prumvlast@upv.cz**. Redakční uzávěrka do 1. dne lichého měsíce. Vychází 6x ročně, cena jednoho výtisku 16 Kč, roční předplatné včetně poštovného 175,80 Kč. Rozšiřuje a objednávky včetně zahraničních přijímá Úřad průmyslového vlastnictví, odbor patentových informací, Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč, **e-mail: imrazkova@upv.cz**. Tiskne REUS, s. r. o., Ke Karlovu 1102/7, 301 00 Plzeň. Indexové číslo MIČ 47692. Evidováno pod č. MK ČR E 4744. ISSN 0862-8726 (Print), ISSN 2336-7199 (Online).

OBSAH

Radka Stupková: Reforma v oblasti ochranných známek – nařízení o ochranné známce Evropské unie, harmonizační směrnice	197
Olga Švédová: Změny ve správních poplatcích po novele zákona o ochranných známkách.....	206
EVROPSKÉ PRÁVO	212
Emil Jenerál: Služba Patent Translate	212
Nejasný osud Dohody o Jednotném patentovém soudu a jednotném patentu	215
JUDIKATURA.....	227
David Štros: K otázce řešení konkurence, resp. souběhu současně nebo následně po sobě podaných občanskoprávních žalob z porušení práva opírajících se o ochrannou známku EU a národní ochrannou známku	227
AKTUALITY.....	230
Obsah časopisu „Duševné vlastnictvo“ č. 3/2018	230

CONTENTS

Radka Stupková: Trade Mark Reform – the European Union Trade Mark Regulation and Harmonization Directive	197
Olga Švédová: Changes in Administrative Fees following the Amendment of the Trade Mark Act	206
EUROPEAN LEGISLATION	212
Emil Jenerál: Patent Translate Service	212
The fate of the Unified Patent Court and Unified Patent Agreement is unclear.....	215
JUDICATURE	227
David Štros: Solution of competition, respectively simultaneous or subsequent successive civil actions for breach of an EU trademark law and a national trade mark	227
ACTUAL INFORMATION	230
Content of the magazine „Duševné vlastnictvo“ No. 3/2018	230

Mgr. Radka STUPKOVÁ

REFORMA V OBLASTI OCHRANNÝCH ZNÁMEK – NAŘÍZENÍ O OCHRANNÉ ZNÁMCE EVROPSKÉ UNIE, HARMONIZAČNÍ SMĚRNICE

Koncem roku 2015 byly přijaty nové unijní předpisy, které přinesly několik zásadních změn v známkovém právu v Evropské unii. Nejednalo se však o převratnou revoluci, neboť systém ochranných známek v Evropské unii nejevil podstatné nedostatky. Komise záměr systém modernizovat a přizpůsobit internetovému věku avizovala již v roce 2011, ve snaze vyhovět požadavkům uživatelů po rychlejších, kvalitnějších a jednodušším zápisném řízení, které by bylo zároveň konzistentní, uživatelsky přívětivější, veřejně dostupné a založené na nejnovějších technologiích.¹

Z tohoto důvodu byly v závěru roku 2015 přijaty akty pozměňující základní předpisy, které tvoří základ známkového práva v Evropské unii, a to

- Nařízení č. 2424/2015, ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), (dále jen Nařízení č. 2424/2015) a
- Směrnice Rady č. 2015/2436, ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, (dále jen Směrnice č. 2015/2436).

Již předchozí harmonizační směrnice² přibližovala vnitrostátní úpravu v členských státech Evropské unie úpravě unijní (tj. dřívěj-

šímu systému ochranné známky Společenství), avšak tato nová harmonizační Směrnice č. 2015/2436, která vstoupila v platnost v počátku roku 2016, sblížení dále prohloubila a jejím provedením do vnitrostátních právních předpisů bude naplněn i požadavek vzájemné komplementarity unijní úpravy ochranných známek a úpravy v členských státech Evropské unie³.

První změny byly patrné v rámci unijní úpravy, neboť novelizační Nařízení č. 2015/2424 vstoupilo v platnost dne 23. března 2016, resp. 1. října 2017. Následně byly přijaty sekundární právní akty⁴, jakož i kodifikované znění Nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství - Nařízení č. 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (kodifikované znění), (dále jen Nařízení č. 2017/1001), s platností od 1. října 2017. Provedení směrnice do právních předpisů členských států Evropské unie nebylo dosud ukončeno, neboť členské státy musí směrnici transponovat do 14. ledna 2019, resp. 14. ledna 2023⁵. Tento druhý termín provedení se České republiky netýká, neboť zrušovací řízení a řízení o prohlášení ochranné známky za neplatnou je již v současném zákoně č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon č. 441/2003 Sb.), upraveno.

Mezi změnami, které tyto předpisy přinesly, je asi nejvíce medializovaná změna definice ochranné známky, kde došlo ke zrušení požadavku na grafické znázornění. Definice je obsažena v článku 3 „Označení, která mohou tvořit ochrannou známku“ Směrnice č. 2015/2436⁶:

Ochrannou známkou může být jakékoliv označení, zejména slova, včetně osobních jmen, nebo kresby, písmena, číslice, barvy, tvar výrobku nebo obal výrobku, nebo zvuky, pokud je toto označení způsobilé:

- a) odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků či služeb jiných podniků a
- b) být vyjádřeno v rejstříku způsobem, který příslušným orgánům a veřejnosti umožňuje jasně a přesně určit předmět ochrany poskytnuté vlastníkově ochranné známky.

Obdobně jsou určena i označení, která mohou tvořit ochrannou známku Evropské unie⁷.

Nové druhy ochranných známek

Změna definice, resp. upuštění od požadavku na grafické znázornění ochranných známek, umožní ochranu i tzv. nových druhů ochranných známek (např. zvukových, pohybových, multimediálních ochranných známek či hologramů)⁸. Ve snaze zabránit pozdějším rozdílům v posuzování těchto nových druhů ochranných známek mezi Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen EUIPO) a vnitrostátními úřady, členské státy Evropské unie a zmíněný úřad Evropské unie zahájily jednání a práci na vytvoření společného postupu, společné praxe, která by měla vytvořit přehled druhů ochranných známek, definovat je a vymežit způsoby jejich ztvárnění. Záměrem společné praxe bylo informovat o tom, které druhy ochranných známek ten který úřad akceptuje a rovněž měla zahrnovat i přípustné formáty, ve kterých je či bude možné dané ochranné známky podat.

Je třeba upozornit i na skutečnost, že spolupráce mezi úřady je předvídaná přímo unijními předpisy⁹. V době zahájení jednání však vnitrostátní úřady neměly ani příslušnou úpravu reagující na upuštění od požadavku grafického znázornění ochran-

ných známek a EUIPO dosud neměl praktické zkušenosti s aplikací nových unijních předpisů pokud jde o zmíněnou změnu definice ochranné známky. Převážila však potřeba předlegislativní harmonizace, aby se předešlo pozdějším blokáčím přijetí jednotné praxe z důvodu kolize s vnitrostátní právní úpravou, která by definovala jednotlivé durhy ochranných známek odlišně a rovněž zaváděla odlišné požadavky pro jejich přijetí. Návrh společné praxe byl navržen ve formě tradičně užívaného dokumentu pro výsledky konvergenčních jednání, tedy jako Společné prohlášení. Společné prohlášení o ztvárnění nových druhů ochranných známek bylo po odsouhlasení členy pracovní skupiny přeloženo do všech jazyků spolupracujících úřadů, následně schváleno i na pravidelném setkání odborníků pro známkové právo (tzv. Trade Mark Liaison meeting) a potvrzeno i Správní radou EUIPO (Správní radu tvoří jeden zástupce z každého členského státu, dva zástupci Komise a jeden zástupce Evropského parlamentu)¹⁰. Cílem tohoto dokumentu je souhrnně informovat o druzích ochranných známek, jejich definicích a způsobech jejich ztvárnění.

Definice a způsoby ztvárnění ochranných známek (resp. vyjádření v terminologii navrhané novely zákona č. 441/2003 Sb.) jsou uvedené v článku 3 Prováděcího nařízení Komise č. 2018/626 ze dne 5. března 2018, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie a zrušuje prováděcí nařízení č. 2017/1431 (dále jen Prováděcí nařízení č. 2018/626). Samotná Směrnice č. 2015/2436 druhy ochranných známek nedefinuje a nechává tak prostor pro členské státy Evropské unie. Přesto v preambuli¹¹ shledává za žádoucí, aby byl vytvořen přehled příkladů označení, která mohou tvořit ochrannou známku, jsou-li distinktivní: „Je proto žádoucí vyhotovit přehled příkladů označení, která mohou tvořit ochrannou známku, jsou-li způsobilá odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb ji-

ných podniků. Ke splnění cílů systému zápisu ochranných známek, kterými je zaručit právní jistotu a řádnou správu, je rovněž nezbytné vyžadovat, aby označení bylo možno vyjádřit způsobem, který je jasný, přesný, samostatný, snadno přístupný, srozumitelný, trvalý a objektivní. Mělo by být proto povoleno, aby označení bylo vyjádřeno jakoukoli vhodnou formou využívající obecně dostupných technologií, která nemusí být nutně grafická, jestliže toto vyjádření nabízí v tomto směru dostatečné záruky.“

Obdobně tato kritéria cituje i Nařízení č. 2017/1001¹²: „Označení by mělo být možné vyjádřit v jakékoli vhodné formě využívající obecně dostupné technologie, což nutně neznamená v grafické podobě, pokud je vyjádření jasné, přesné, celistvé, snadno dostupné, čitelné, trvalé a objektivní.“. Znova jsou tato pravidla zopakována v Prováděcím nařízení č. 2018/626 v článku 3.

Směrnice dále odkazuje na kritéria klade-
ná na ztvárnění označení (viz citace výše),

která vyplývají z rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie zn. C-273/00 ze dne 12. prosince 2002 ve věci C-273/00 „Sieckmann“, kde soud v odpovědi na předběžnou otázku shledal, že je žádoucí, aby označení bylo vyjádřeno způsobem, který je jasný, přesný, samostatný, snadno přístupný, srozumitelný, trvalý a objektivní. Tato kritéria shodně opět přebírá Prováděcí nařízení č. 2018/626¹³.

Členské státy Evropské unie a EUIPO se shodly na následujících druzích ochranných známek. V případě EUIPO jde o citování článku 3 Prováděcího nařízení č. 2018/626¹⁴. První znění společné praxe bylo zveřejněno na stránkách všech spolupracujících úřadů 4. prosince 2017. Úřady se rovněž shodly na nutnosti pravidelné revize, a to i s ohledem na postupující transpozici Směrnice č. 2015/2436 do vnitrostátních předpisů. Druhé aktualizované znění tak bylo zveřejněno 6. června 2018¹⁵ a třetí aktualizace by měla proběhnout 3. prosince 2018.

**Přehled akceptovaných druhů ochranných známek,
jejich definic a způsobů jejich ztvárnění / vyjádření je následující:**

Druh známky	Definice	Způsob ztvárnění
Slovní	Ochranná známka tvořená výlučně slovy nebo písmeny, číslicemi, dalšími obvyklými typografickými znaky nebo jejich kombinací.	Známka se ztvární předložením reprodukce označení s obvyklým písmem a v obvyklém rozvržení bez jakýchkoli grafických prvků nebo barev.
Obrazová	Ochranná známka využívající neobvyklé znaky, styly nebo rozvržení, grafický prvek nebo barvu, včetně známek, jež jsou tvořeny výlučně obrazovými prvky nebo kombinací slovních a obrazových prvků.	Známka se ztvární předložením reprodukce označení, o jehož zápis se žádá, znázorňující veškeré její prvky a případně také barvy.

Prostorová	Ochranná známka tvořená nebo doplněná trojrozměrným tvarem znázorňujícím nádoby, obal, samotný výrobek nebo jeho ztvárnění.	Známka se ztvární předložením grafické reprodukce tvaru, zahrnující i obrazy vytvořené počítačem, nebo fotografické reprodukce. Grafická nebo fotografická reprodukce může zahrnovat různé náhledy.
Poziční	Ochranná známka vyznačující se zvláštním způsobem, jakým je známka na výrobku umístěna nebo jakým je k němu připevněna.	Známka se ztvární předložením reprodukce, jež náležitě určuje pozici známky a její velikost nebo proporce u příslušných výrobků. Prvky, které netvoří součást předmětu zápisu, se vizuálně označí nejlépe přerušovanými nebo tečkovanými čarami. Ztvárnění může být doplněno popisem, který podrobně uvádí, jakým způsobem je známka k výrobku připevněna.
Se vzorem	Ochranná známka tvořená výlučně sadou prvků, které se pravidelně opakují.	Známka se ztvární předložením reprodukce znázorňující opakující se vzor. Ztvárnění může být doplněno popisem, který podrobně uvádí, jakým způsobem se jeho prvky pravidelně opakují.
Barevná	Ochranná známka tvořená i) výlučně jedinou barvou bez obrysů; nebo ii) výlučně barevnou kombinací bez obrysů.	Známka se ztvární předložením i) reprodukce barvy a jejím označením prostřednictvím odkazu na všeobecně uznávaný kód barvy; nebo ii) reprodukce znázorňující systematické uspořádání barevné kombinace jednotným a předem stanoveným způsobem a označením těchto barev prostřednictvím odkazu na všeobecně uznávaný kód barvy. Připojit lze rovněž popis uvádějící systematické uspořádání barev.
Zvuková	Ochranná známka tvořená výlučně zvukem nebo kombinací zvuků.	Známka se ztvární předložením audionahrávky reprodukcí zvuk nebo přesným zachycením zvuku v notovém zápisu.
Pohybová	Ochranná známka tvořená nebo doplněná pohybem nebo změnou pozice prvků na známce.	Známka se ztvární předložením videonahrávky nebo řady statických obrazů v příslušném pořadí znázorňujících pohyb nebo změnu pozice. Jsou-li použity statické obrazy, mohou být očíslovány nebo doprovázeny popisem vysvětlujícím jejich pořadí.
Multimediální	Ochranná známka tvořená nebo doplněná kombinací obrazu a zvuku.	Známka se ztvární předložením audiovizuální nahrávky obsahující kombinaci obrazu a zvuku.
Hologramová	Ochranná známka tvořená prvky s holografickými znaky.	Známka se ztvární předložením videonahrávky nebo grafické nebo fotografické reprodukce obsahující náhledy, které jsou nezbytné pro náležité rozpoznání holografického efektu v jeho plném rozsahu.

Jiná	Ochranná známka, která neodpovídá žádnému z výše popsaných druhů.	Známka se ztvární v jakékoli vhodné formě s využitím všeobecně dostupných technologií, pokud ji lze jasně, přesně, samostatně, snadno dostupným způsobem, srozumitelně, trvanlivě a objektivně reprodukovat v rejstříku, aby bylo příslušným orgánům i veřejnosti umožněno jasně a přesně určit předmět ochrany poskytované vlastníkovu ochranné známky. Ztvárnění může být doplněné popisem.
------	---	---

Níže je uvedeno, které druhy ochranných známek budou jednotlivé úřady uznávat. Sloupec „Další druhy“ označuje další specifické druhy známek výslovně uznávané úřady. Sloupec „Jiná“ odkazuje na známky, které nespádají pod žádný z uvedených druhů uvedených výše

v přehledu, pokud splňují povinné požadavky, tj. zejména naplňují definici ochranné známky, tak jak je uvedena v článku 4 Nařízení č. 2017/1001 či v článku 3 Směrnice č. 2015/2436 (která bude následně obsažena ve vnitrostátních předpisech členských států Evropské unie).

ÚŘAD	Úřad duševního vlastnictví členského státu bude uznávat tyto druhy ochranných známek.											
	Slovní	Obrazová	Prostorová	Poziční	Se vzorem	Barevná	Zvuková	Pohybová	Multimediální	Hologramová	Další druhy	„Jiná“
AT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
BG	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	X ⁽¹⁾	✓
BX	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
CY	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
CZ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
DE	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	X ⁽³⁾	✓
DK	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
EE	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
ES	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
EUIPO	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
FI	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	X ⁽¹⁾	✓
FR	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
GR	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
HR	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
HU	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	X ⁽²⁾	✓

ÚŘAD	Úřad duševního vlastnictví členského státu bude uznávat tyto druhy ochranných známek.											
	Slovní	Obrazová	Prostorová	Poziční	Se vzorem	Barevná	Zvuková	Pohybová	Multimediální	Hologramová	Další druhy	„Jiná“
IE	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
IT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
LV	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	X ⁽¹⁾	✓
LT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
MT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
PL	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	X ⁽¹⁾	✓
PT	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
RO	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
SE	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
SI	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
SK	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
UK	✓	✓	✓	⊗	⊗	✓	✓	⊗	⊗	✓	NA	✓

✓	Úřad příslušného členského státu Evropské unie či EUIPO budou tento druh ochranné známky uznávat.	⁽¹⁾ = Jakýkoli jiný druh ochranné známky, který se objeví v budoucnosti v důsledku technologického vývoje, pokud splňuje povinné požadavky.
⊗	Tento druh ochranné známky není konkrétně uveden ve stávajících právních předpisech uvedeného úřadu, takovou známku však bude možné podat pod označením „Jiná“.	⁽²⁾ = Slogany a světelné signály, které mají rozlišovací způsobilost.
NA	Nezodpovězeno	⁽³⁾ = Tzv. tracer marks jsou také uznávány.

V České republice je určení druhů ochranných známek již nyní vyžadováno prováděcím předpisem zákona č. 441/2003 Sb.¹⁶, konkrétní druhy ochranných známek však definovány nejsou a ani nejsou podrobně vymezeny způsoby jejich ztvárnění. Navrhovaná novela zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, určení dru-

hů ochranné známky upravuje v ustanovení § 19 odst. 5, přičemž samotný přehled druhů ochranných známek a způsobů jejich vyjádření je vymezen v příloze č. 2 k zákonu č. 441/2003 Sb, která přebírá vymezení druhů ochranných známek ze Společného prohlášení o ztvárnění nových druhů ochranných známek. Kritéria kladená na vyjádření

ochranných známek se v návrhu zákona explicitně nevyskytují.

Přijetím a účinností novely zákona č. 441/2003 Sb., budou moci přihlašovatelé zvolit výše uvedené nové druhy ochranných známek, které dosud nebylo možné v České republice chránit – poziční, zvukovou, pohybovou, multimediální, hologramovou či jinou ochrannou známku. Změny však dozná i samotná klasifikace druhů ochranných známek, dosavadní kombinovaná ochranná známka bude řazena mezi ochranné známky obrazové. K této změně dojde z důvodu požadované kompatibility systému národní a unijní ochrany a také z důvodu zlepšení vyhledávání v databázích, neboť doposud se ochranné známky Evropské unie z pohledu Úřadu průmyslového vlastnictví vnímané jako kombinované zobrazují v rešeršním výsledku jako obrazové. Tato nepřesnost je způsobena odlišnou klasifikací druhů ochranných známek a sloučením odlišných rejstříkových dat do jedné vyhledávací platformy.

Nyní je na úřadech vyřešit specifické otázky týkající se formálních požadavků, absolutních či relativních důvodů zápisné způsobilosti nových druhů ochranných známek. Shodně jako v případě určení a definování druhů ochranných známek a způsobů jejich vyjádření je iniciována spolupráce úřadů, která by měla přinést vyjasnění otázek týkajících se průzkumu na formální náležitosti, absolutní i relativní důvody u nových druhů ochranných známek. Je také nezbytné přizpůsobit nástroje a databáze těmto novým druhům známek a jejich specifickým formátům.

Do budoucna je také nutné vyřešit kompatibilitu řízení s mezinárodním řízením u Mezinárodního úřadu Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen WIPO), neboť v rámci řízení o mezinárodních známkách tyto tzv. netradiční ochranné známky akceptovány nejsou, neboť Společný prováděcí předpis stále vyžaduje grafické znázornění¹⁷. Nové druhy ochranných známek však byly projednávány, poprvé byly zmíněny v dokumentu WIPO „The future develop-

ment of the Madrid System form the international registration of the marks“ v roce 2016, který je zmiňuje v bodech 30 a 31. Problematikou se následně zabývala i pracovní skupina WIPO pro Madridský systém, kde v červnu 2017 zástupci Německa a zástupci INTA - The International Trademark Association požadovali urgentní zařazení této agendy na program jednání.

Extrémní nárůst přihlášek těchto nových druhů ochranných známek však nelze předpokládat, neboť ze zkušeností EUIPO je patrné, že se budou tyto případy vyskytovat ojedinele. Od října 2017 (čili od účinnosti příslušných částí Nařízení č. 2017/1001) byly nejvíce přihlašovány ochranné známky poziční, pohybové a ochranné známky se vzorem (23, 16, resp. 10 přihlášek, údaje jsou za období říjen 2017 - únor 2018). Dosud bylo zapsáno 10 ochranných známek se vzorem, 9 pozičních, 9 multimediálních, 4 hologramové a 8 pohybových ochranných známek. Je třeba dodat, že zvukové ochranné známky nejsou pro EUIPO novým druhem ochranné známky, neboť zvuk bylo možno chránit jako ochrannou známku ještě před přijetím novelizačního Nařízení č. 2424/2015.

Garanční a certifikační ochranné známky

Nově jsou upraveny v unijních předpisech i ochranné známky garanční a certifikační. Již předchozí harmonizační Směrnice č. 2008/95 je předvíдалa, ale dále neupravovala. Nyní jsou podrobně upraveny nejen v Nařízení č. 2017/1001¹⁸, ale i v nové harmonizační Směrnici č. 2015/2436¹⁹.

Nařízení č. 2017/1001 certifikační a garanční známku definuje jako distinktivní označení, které vlastník umožní užívat jiným subjektům, které splňují jím vymezené certifikační požadavky, a to pro materiál, způsob výroby výrobků nebo poskytování služeb, kvalitu, přesnost nebo jiné vlastnosti. Sám přihlašovatel (vlastník) certifikační ochranné známky však nesmí v oblasti certifikovaných výrobků nebo služeb podnikat. Směr-

nice č. 2015/2436 pak vymezuje garanční nebo certifikační ochrannou známku jako ochrannou známku, která je jako taková popsána v přihlášce a která je schopna rozlišit výrobky nebo služby, které vlastní ochranné známky certifikoval pro materiál, způsob výroby výrobků nebo poskytování služeb, kvalitu, přesnost nebo jiné vlastnosti, od výrobků nebo služeb, které takto certifikovány nejsou²⁰. Obě definice nejsou totožné, ale obsahově se neliší. Směrnice č. 2015/2436 však dává členským státům Evropské unie pouze možnost tyto garanční nebo certifikační ochranné známky ve svých vnitrostátních předpisech upravit. Jelikož se jedná o fakultativní ustanovení Směrnice, budou všechny tyto ochranné známky chráněny jen v těch členských státech Evropské unie, které tento článek harmonizační směrnice implementují do svých vnitrostátních předpisů.

Certifikační ochranné známky jsou předvídaný i v návrhu novely zákona č. 441/2003 Sb.²¹ Přihlašovatel tak bude moci volit mezi ochrannou známkou individuální, kolektivní a nově tedy i ochrannou známkou certifikační. Navrhovaná úprava certifikačních ochranných známek se v mnohém shoduje s úpravou unijní. Obecně lze uvést, že řízení bude obdobné jako u již tradičních kolektivních ochranných známek.

Shodně jako v případě nových druhů ochranných známek ani zde nelze očeká-

vat značný počet přihlášek, v období od října 2017 do února 2018 evidoval EUIPO pouze 91 přihlášek certifikačních ochranných známek, přičemž doposud bylo registrováno pouze 11 certifikačních ochranných známek.

Další změny ve známkovém právu

Shora uvedené novinky nejsou jediné, které Nařízení č. 2017/1001 a příslušné sekundární právní akty a Směrnice č. 2015/2436 přinesly. Je také třeba zmínit rozšíření absolutních důvodů zápisné způsobilosti, zavedení explicitního požadavku na jasnou a přesnou specifikaci výrobků a služeb, posílení ochrany chráněných označení původu a zeměpisných označení, zaručených tradičních specialit, chráněných názvů odrůd, důraz na řádné užívání ochranných známek, z čehož vyplývá i zavedení možnosti žádat doložení užívání starší ochranné známky v řízení o námitkách, jakož i v řízení o porušení práv k ochranné známce, došlo i k posílení postavení vlastníka ochranné známky při prosazování práv k ochranným známkám. Do řízení o nově pojmenované ochranné známce Evropské unie byla promítnuta dosavadní ustálená judikatura a změněn byl i poplatkový systém, byl zaveden tzv. one-fee-per-class systém, kdy oproti předchozí úpravě základní přihlašovací poplatek pokrývá jen jednu třídu výrobků nebo služeb.

1 Sdělení Komise Jednotný trh práv duševního vlastnictví ze dne 24. května 2011.

2 Směrnice Evropského Parlamentu a Rady č. 2008/95, ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (kodifikované znění).

3 Směrnice Rady č. 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, preambule bod 5.

4 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625 ze dne 5. března 2018, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu

a Rady (EU) 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie a zrušuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430, a Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/626 ze dne 5. března 2018, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie a zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2017/430.

5 Směrnice Rady č. 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, článek 54.

- 6 Směrnice Rady č. 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, článek 3.
- 7 Nařízení č. 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (kodifikované znění), článek 4.
- 8 EUIPO rozlišuje typy a druhy ochranných známek, existují 3 druhy ochranných známek – individuální, kolektivní a certifikační ochranná známka, přičemž rozlišuje následující typy druhů ochranných známek, které jsou však charakterizovány v řízení o národní ochranné známce jako druhy - slovní, obrazová, prostorová, poziční, se vzorem, barvená, zvuková, pohybová, multimediální, hologramová a jiná ochranná známka.
- 9 Nařízení č. 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (kodifikované znění), preambule, bod 34, článek 151 a 152; Směrnice Rady č. 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, preambule bod 39, článek 51 a 52.
- 10 Nařízení č. 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (kodifikované znění), článek 151 ods. 2 a článek 153 a násl.
- 11 Směrnice Rady č. 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, preambule bod 13.
- 12 Nařízení č. 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (kodifikované znění), preambule bod 10.
- 13 Prováděcí nařízení Komise č. 2018/626 ze dne 5. března 2018, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie a zrušuje prováděcí nařízení č. 2017/1431, článek 3 ods. 1.
- 14 Viz pozn. č. 13.
- 15 Společného prohlášení o ztvárnění nových druhů ochranných známek, zveřejněné Úřadem průmyslového vlastnictví na http://www.upv.cz/cs/prumyslova-prava/ochranne-znamky/tmdn_oz_ztvarneni.html.
- 16 Vyhláška Úřadu průmyslového vlastnictví č. 97/2004 Sb., k provedení zákona o ochranných známkách, § 1.
- 17 Společný prováděcího řád k Madridské dohodě a Protokolu k této dohodě, Pravidlo 9 odst. 4 písm. a) bod v.
- 18 Nařízení č. 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (kodifikované znění), článek 83, 84, a Prováděcí nařízení Komise č. 2018/626 ze dne 5. března 2018, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie a zrušuje prováděcí nařízení č. 2017/1431, článek 17 (článek 17 provádí článek 84 Nařízení č. 2017/1001, který upravuje Pravidla pro užívání certifikační ochranné známky).
- 18 Směrnice Rady č. 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (přepřacované znění), článek 27, písm. a).
- 19 Směrnice Rady č. 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (přepřacované znění), článek 27 a 28.
- 20 Směrnice Rady č. 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (přepřacované znění), článek 27, písm. a).
- 21 Novelizované znění zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, § 40a - § 40d a Příloha č. 3, která upravuje Náležitosti pravidel pro užívání certifikačních ochranných známek.

JUDr. Olga ŠVÉDOVÁ

ZMĚNY VE SPRÁVNÍCH POPLATCÍCH PO NOVELE ZÁKONA O OCHRANNÝCH ZNÁMKÁCH

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila dne 19. 9. 2018 ve třetím čtení novelu zákona, kterou se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích (dále novela zákona o ochranných známkách nebo novela). Tato novela po schválení v Senátu Poslanecké sněmovny České republiky a podpisu prezidenta České republiky má nabýt účinnosti dne 1. ledna 2019.

Hlavním důvodem novely je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 (dále Směrnice), kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách. Cílem této Směrnice je zjednodušit a zkvalitnit systémy ochranných známek členských států Evropské unie a vyloučit bezdůvodné rozdíly v jednotlivých právních úpravách. Novelou dochází k užšímu sblížení systému ochranných známek v České republice se systémy ochranných známek v ostatních členských státech Evropské Unie a dále pak se systémem ochranných známek Evropské unie upraveným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001. Novela zavádí podstatné změny v právní úpravě ochranných známek, a to jak v ustanoveních hmotně právních, tak procesních.

Novela zákona o ochranných známkách přinesla nejen změny v oblasti ochranných známek a vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, ale rovněž v oblasti správních poplatků. Od data účinnosti novely nebudou již správní poplatky ani podmínky jejich placení a následky nezaplacení poplatků upraveny v zákoně č. 441/2003 Sb., o ochran-

ných známkách (dále zákon o ochranných známkách), ale budou plně v režimu zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích (dále zákon o správních poplatcích). Od tohoto data se zavádějí rovněž některé nové správní poplatky dosud zákonem o správních poplatcích neupravené.

Právní úprava správních poplatků za podání činěná před Úřadem průmyslového vlastnictví (dále „Úřad“) v souvislosti s ochrannými známkami existovala v zákoně o ochranných známkách od roku 2004 a v praxi nečinila potíže, neboť zákon o ochranných známkách byl považován za lex specialis k zákonu o správních poplatcích i k zákonu č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále daňový řád), který se na správní poplatky rovněž subsidiárně použije.

Zákon o ochranných známkách ale obsahoval jak duplicitní úpravu, tak i některá specifika odlišná od zákona o správních poplatcích a daňového řádu. Odchyly od obecné právní úpravy (§ 1 až 14 zákona o správních poplatcích) bylo proto nezbytné přímo upravit zákonem o správních poplatcích a vyloučit výslovně použití některých obecných ustanovení zákona o správních poplatcích pro řízení vztahující se k ochranným známkám.

Na základě připomínek vznesených Ministerstvem financí ČR v rámci mezirezortního připomínkového řízení byla odstraněna ze zákona o ochranných známkách duplicitní úprava správních poplatků a všechna ustanovení týkající se správních poplatků byla převedena do zákona o správních poplatcích, konkrétně do části XI sazebníku, který je přílohou k tomuto zákonu. Současně byla provedena úprava obsahu dotčených položek a poznámek k jednotlivým položkám.

V sazebníku se v jednotlivých položkách promítly odůvodněné odchylky od obecných ustanovení zákona o správních poplatcích, které až dosud obsahoval pouze zákon o ochranných známkách.

Konkrétní změny vyplývající z novely:

Nová ustanovení týkající se správních poplatků vybíraných Úřadem, jejich splatnosti a následků nezaplacení těchto poplatků jsou upravena a zařazena v sazebníku zákona o správních poplatcích, části XI, v položce 127 a v poznámce k této položce, dále v položce 128, v položce 138 a v poznámkách 1 až 5 k této položce, v položce 139 a v poznámkách 1 až 4 k této položce a v položce 140.

K zásadní změně dochází na úseku placení správních poplatků za podání rozkladu v řízeních o ochranných známkách. V položce 127 se doplňuje nová poznámka týkající se pouze řízení podle zákona o ochranných známkách, podle které nově již nebude jako dosud zasílána podateli rozkladu výzva k zaplacení poplatku. Nebude-li poplatek zaplacen ve lhůtě splatnosti, bude považován rozklad za nepodaný a ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě splatnosti a o výzvě k tomuto zaplacení se nepoužijí.

V položce 138 v písmenu a) se doplňuje ke kolektivní ochranné známce nově zaváděná certifikační ochranná známka. Správní poplatek za přijetí přihlášky certifikační ochranné známky je shodný s poplatkem za přihlášku kolektivní ochranné známky, jehož výše se novelou zákona o ochranných známkách nemění.

V položce 138 se nově do písmene b) zařazuje přijetí žádosti o přeměnu přihlášky nebo ochranné známky EU. Přeměna nebyla v zákoně o správních poplatcích dosud výslovně uvedena a podřazovala se proto pod písmeno a) – přijetí přihlášky individuální ochranné známky. Výše správního poplatku se nemění a je shodná jako u přihlášky individuální ochranné známky, tzn. 5 000 Kč za při-

jetí přihlášky do tří tříd výrobků nebo služeb a 500 Kč za každou třídu výrobků nebo služeb nad tři třídy. Dosavadní písmeno b), tj. správní poplatek za podání námitek, zůstává stejný a označuje se jako písmeno e).

Dále se do položky 138 zařazuje nové písmeno c) - přijetí žádosti o rozdělení přihlášky. Zákon o ochranných známkách sice rozdělení přihlášky i před novelou umožňoval, dosud však rozdělení přihlášky nebylo samostatně zpoplatněno, ale podřazovalo se pod přijetí přihlášky podle písmene a).

Do položky 138 se rovněž nově zařazuje písmeno d) - rozdělení zapsané ochranné známky, které je novým právním institutem zavedeným novelou, který vychází ze směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436, které se dosud nezpoplatňovalo. Výše správního poplatku činí za každou nově vzniklou ochrannou známku 5 000 Kč.

V poznámkách 1 až 5 k položce 138 je nově upravena splatnost jednotlivých správních poplatků obsažených v této položce a rovněž je stanoven postup Úřadu, pokud správní poplatek nebude ve lhůtě jeho splatnosti zaplacen.

V položce 139 v písmenu a) se k obnově kolektivní ochranné známky nově doplňuje certifikační ochranná známka. Správní poplatek za obnovu certifikační ochranné známky je shodný s obnovou kolektivní ochranné známky a jeho výše se novelou zákona o ochranných známkách nemění.

Do položky 139 se nově vkládají poznámky 1 až 4, které upravují splatnost správních poplatků za obnovu ochranné známky a přijetí návrhu na zrušení nebo prohlášení ochranné známky za neplatnou.

K zásadní změně dochází u splatnosti správních poplatků za obnovu zrušené či zneplatněné ochranné známky na základě rozhodnutí Úřadu, které správní soud následně zrušil.

Podle § 29a zákona o ochranných známkách z důvodů ochrany práv všech třetích osob nadále sice platí, že není možné pro-

dloužit ani prominout zmeškání lhůty pro obnovu platnosti zápisu, ale zavádí se zvláštní režim pro obnovu zápisu ochranné známky, která je pravomocně zrušena či prohlášena za neplatnou, případně, jejíž přihláška byla pravomocně zamítnuta, avšak účastník řízení proti rozhodnutí předsedy Úřadu podal správní žalobu.

V takovém případě je účastník řízení oprávněn podat žádost o obnovu zápisu ochranné známky ve lhůtách stanovených zákonem, ale k vlastní obnově zápisu ochranné známky dojde až následně, pokud správní rozhodnutí bude soudem rozhodujícím o správní žalobě proti tomuto rozhodnutí zrušeno a bude zaplacen správní poplatek podle zákona o správních poplatcích.

Tento mechanismus v ustanovení § 29a novely a související ustanovení v zákoně o správních poplatcích jsou reakcí na obiter dictum uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 138/2014 ze dne 26. února 2015.

Na základě tohoto obiter dicta nelze žádat o obnovu ochranné známky, která byla zrušena nebo zneplatněna a tudíž právně neexistuje. Proto se nově v položce 139 vkládá poznámka 4. Podle této poznámky, v případě, že Úřad pravomocným rozhodnutím ochrannou známku zruší nebo prohlásí za neplatnou a soud toto rozhodnutí následně zruší, je poplatek za obnovu splatný do 2 měsíců ode dne doručení rozsudku poplatníkovi. Žádost o obnovu zápisu ochranné známky je však třeba podat ve lhůtách stanovených zákonem, jako kdyby ke zrušení a neplatnosti ochranné známky nedošlo a ochranná známka byla zapsána. Novela v tomto případě počítá s právní fikcí.

K další zásadní změně dochází u obnovy ochranných známek, u kterých v době podání žádosti o obnovu neskončilo řízení o přihlášce. V takovém případě, pokud Úřad nezapíše ochrannou známku do 118 měsíců ode dne přijetí přihlášky, je poplatek za přijetí žádosti o obnovu zápisu ochranné známky splatný do 2 měsíců ode dne zápisu ochran-

né známky do rejstříku. Samotnou žádost o obnovu je však, obdobně jako u zrušených či neplatných ochranných známek, třeba podat ve lhůtách, jako by ochranná známka byla zapsána v posledním roce desetiletého období. I v tomto případě se uplatní zákoná fikce.

V položce 140 se ve 3. odrážce vypouští slova „nebo zúžení“, neboť žádost o územní zúžení (vzdání se ochrany ve smluvní straně) není zpoplatněna Světovou organizací duševního vlastnictví (WIPO).

Úřad využil v souvislosti se změnou zákona o správních poplatcích příležitost k zavedení nového správního poplatku, který vyplývá z nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 ze dne 12. prosince 2006 o léčivých přípravcích pro pediatrické použití a o změně nařízení (EHS) č. 1768/92, směrnice 2001/20/ES, směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004. Změna nesouvisí se změnou zákona o ochranných známkách, ale s ohledem na citované nařízení se jevílo vhodné ji novelou provést.

V položce 128 Vynálezy a dodatková ochranná osvědčení bylo zařazeno nové písmeno h) - přijetí žádosti o pediatrické prodloužení dodatkového ochranného osvědčení, které se zpoplatňuje částkou 5 000 Kč.

Změny v právní úpravě, které novela zavedla, přinesou nejen zpřehlednění právní úpravy správních poplatků týkajících se ochranných známek, ale rovněž výslovně upraví placení některých správních poplatků dosud zákonem neupravených a rovněž umožní vlastníkům ochranných známek v případě obnovy ochranné známky, která je předmětem soudního sporu, platit správní poplatky až podle jeho výsledku.

Pro přehlednost je dále uveden text platného znění dotčených položek části XI sazebníku k zákonu o správních poplatcích, podle které vybírá poplatky Úřad. Dosavadní (vypuštěný) text je přeškrtnutý a změny zavedené novelou jsou vyznačeny tučně.

Poznámky Poznámka k části XI

1. Podle této části sazebníku vybírá poplatky pouze Úřad průmyslového vlastnictví.
2. Poplatky podle této části sazebníku se platí při podání, s výjimkou poplatku stanoveného v položce 128 písmenu d) tohoto sazebníku.
3. Poplatky zaplacené podle položek 128 písmen a) a g), 131, 134, 138 písmeno a), 141 písmeno a) a 142 tohoto sazebníku se nevracejí v případě zpětvzetí přihlášky nebo žádosti ani v případě zastavení řízení o přihlášce nebo žádosti.

Položka 127

a) Přijetí žádosti		
- o první prodloužení lhůty	Kč	200
- o každé další prodloužení lhůty	Kč	500
- o prominutí zmeškání lhůty	Kč	1 000
b) Přijetí rozkladu proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví	Kč	1 000
c) Přijetí žádosti		
- o vydání osvědčení o právu přednosti (prioritní doklad)	Kč	600
- o zápis převodu	Kč	600
- o zápis licence	Kč	600
- o zápis zástavního práva	Kč	600
- o konverzi evropské přihlášky	Kč	600
		za každý stát, do kterého bude přihláška zaslána

Poznámka

V řízeních týkajících se ochranných známek je poplatek za přijetí rozkladu podle písmene b) této položky splatný ve lhůtě pro podání rozkladu. Není-li poplatek zaplacen ve lhůtě splatnosti, považuje se rozklad za nepodaný a ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě splatnosti a o výzvě k tomuto zaplacení se nepoužijí.

Vynálezy a dodatková ochranná osvědčení*Položka 128*

a) Přijetí přihlášky vynálezu	Kč	1 200
- pokud je (jsou) přihlašovatelem(li) výlučně původce(i)	Kč	600
b) Přijetí žádosti		
- o zveřejnění před zákonem stanovenou lhůtou	Kč	800
- o zpřístupnění překladu nároků evropské patentové přihlášky včetně zpřístupnění oprav překladů	Kč	500
c) Přijetí žádosti o provedení úplného průzkumu přihlášky vynálezu	Kč	3 000
- za 11. a každý další uplatněný patentový nárok	Kč	500

d) Vydání patentové listiny do rozsahu		
- deset stran strojopisu	Kč	1 600
- za každou další stranu	Kč	100
e) Zveřejnění překladu evropského patentového spisu	Kč	2 000
- za zveřejnění oprav překladu	Kč	100
f) Předložení překladu evropského patentového spisu v dodatečné lhůtě	Kč	3 000
g) Přijetí žádosti o udělení dodatkového ochranného osvědčení	Kč	5 000
h) Přijetí žádosti o pediatrické prodloužení dodatkového ochranného osvědčení	Kč	5 000

Ochranné známky a označení původu

Položka 138

a) Přijetí přihlášky		
- individuální ochranné známky do tří tříd výrobků nebo služeb	Kč	5 000
- kolektivní a certifikační ochranné známky do tří tříd výrobků nebo služeb	Kč	10 000
- za každou třídu výrobků nebo služeb nad tři třídy	Kč	500
b) Přijetí námitek proti zápisu zveřejněného označení do rejstříku	Kč	1 000
b) Přijetí žádosti o přeměnu přihlášky nebo ochranné známky Evropské unie do tří tříd výrobků nebo služeb	Kč	5 000
- za každou třídu výrobků nebo služeb nad tři třídy	Kč	500
c) Přijetí žádosti o rozdělení přihlášky		
- za každou nově vzniklou přihlášku	Kč	5 000
d) Přijetí žádosti o rozdělení zapsané ochranné známky		
- za každou nově vzniklou ochrannou známku	Kč	5 000
e) Přijetí námitek proti zápisu zveřejněného označení do rejstříku	Kč	1 000

Poznámky

1. Poplatek za přijetí přihlášky ochranné známky podle písmene a) této položky je splatný do 1 měsíce ode dne přijetí přihlášky.
2. Poplatek za přijetí žádosti o přeměnu přihlášky nebo ochranné známky Evropské unie podle písmene b) této položky je splatný do 2 měsíců od doručení výzvy podle zákona upravujícího ochranné známky.
3. Poplatek za podání námitek podle písmene e) této položky je splatný ve lhůtě pro podání námitek.
4. Není-li poplatek podle písmene a) nebo e) této položky zaplacen ve lhůtě splatnosti, považuje se přihláška nebo námitky za nepodané a ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě splatnosti a o výzvě k tomuto zaplacení se nepoužijí.

5. Je-li poplatek podle písmene a) odrážky třetí této položky zaplacen v nesprávné výši, vyzve Úřad průmyslového vlastnictví po uplynutí lhůty pro zaplacení poplatku za přijetí přihlášky k zaplacení nedoplatku ve lhůtě 15 dnů ode dne, který následuje po doručení výzvy. Není-li nedoplatek zaplacen ani v této lhůtě, považuje se přihláška za podanou v rozsahu tříd výrobků a služeb, na které se vztahuje zaplacená částka. Není-li zřejmé, na které třídy výrobků a služeb se má zaplacená částka vztahovat, považuje se přihláška za podanou v rozsahu tříd výrobků nebo služeb uvedených v přihlášce v pořadí od nejnižší, které zaplacená částka zahrnuje. Ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě splatnosti se u nedoplatku nepoužije.

Položka 139

a) Přijetí žádosti		
- o obnovu zápisu individuální ochranné známky	Kč	2 500
- o obnovu zápisu kolektivní a certifikační ochranné známky	Kč	5 000
- o obnovu zápisu individuální ochranné známky podané po uplynutí ochranné doby, nejpozději však do šesti měsíců od tohoto data	Kč	5 000
- o obnovu zápisu kolektivní a certifikační ochranné známky podané po uplynutí ochranné doby, nejpozději však do šesti měsíců od tohoto data	Kč	10 000
b) Přijetí návrhu na zrušení nebo prohlášení neplatnosti ochranné známky	Kč	2 000

Poznámky

1. Poplatek podle písmene a) této položky je splatný ve lhůtě pro podání žádosti podle zákona upravujícího ochranné známky. Není-li poplatek zaplacen ve lhůtě splatnosti, vyzve Úřad průmyslového vlastnictví po uplynutí lhůty splatnosti k zaplacení ve lhůtě 15 dnů ode dne, který následuje po doručení výzvy. Není-li poplatek zaplacen ani v této lhůtě, považuje se žádost o obnovu zápisu ochranné známky za nepodanou a ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě splatnosti se nepoužijí.
2. Poplatek podle písmene b) této položky je splatný do 1 měsíce ode dne přijetí návrhu. Není-li poplatek podle písm. b) této položky zaplacen ve lhůtě splatnosti, považuje se návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti ochranné známky za nepodaný a ustanovení o zaplacení poplatku po lhůtě splatnosti a o výzvě k tomuto zaplacení se nepoužijí.
3. V případě, že Úřad průmyslového vlastnictví pravomocným rozhodnutím ochrannou známku zruší nebo prohlásí za neplatnou a soud toto rozhodnutí následně zruší, je poplatek podle písmene a) této položky splatný do 2 měsíců ode dne doručení rozsudku poplatníkovi.
4. V případě, že Úřad průmyslového vlastnictví nezapíše ochrannou známku do 118 měsíců ode dne přijetí přihlášky, je poplatek za přijetí žádosti o obnovu zápisu ochranné známky podle písmene a) této položky splatný do 2 měsíců ode dne zápisu ochranné známky do rejstříku.

Položka 140

Přijetí žádosti

- o mezinárodní zápis ochranné známky	Kč	2 500
- o obnovu mezinárodního zápisu ochranné známky	Kč	3 000
- o územní rozšíření nebo zúžení mezinárodního zápisu ochranné známky	Kč	500

EVROPSKÉ PRÁVO

Služba Patent Translate

S projektem služby strojových překladů „Patent Translate“ bylo započato začátkem roku 2011, po jeho schválení Správní radou EPO 15. září 2010. Projekt byl dokončen v prosinci 2014 a od té doby je tato služba přístupná veřejnosti. Na tomto projektu EPÚ spolupracovalo s firmou Google zejména tím, že této firmě dodalo a průběžně stále dodává množství klasicky provedených párových překladů, zejména patentové literatury, pomocí kterých pak firma průběžně ladila své překladové počítačové programy a ty pak poskytovala EPÚ. Šlo tedy o statistický model strojových překladů.

V roce 2017 se pak systém „Patent Translate“ začal postupně měnit na „Neural Machine Translation“. Tento systém je založen na tzv. umělých neuronových sítích, svojí architekturou připomínajících lidský mozek. Google, jako přední hráč v oblasti umělé inteligence spustil „Neural Machine Translation“ systém v září 2017, zprvu jen pro tři jazyky. Výsledky byly povzbudivé, rozdíl ve kvalitě ve srovnání s klasicky pořízenými překlady se výrazně zmenšil. Cíle strojového překladu, tj. umožnit technicky kvalifikovanému uživateli porozumět technickému obsahu patentového dokumentu tak již u nejméně frekventovaných jazyků bylo v zásadě dosaženo. To je koneč-

ně i předpokladem pro úspěšné rozvinutí budoucího systému jednotného patentu. Vzhledem k dynamice, jakým jsou systémy umělé inteligence zaváděny do praxe lze předpokládat, že „Neural Machine Translation“ systém v blízké budoucnosti pokryje v potřebné kvalitě i všechny zbývající jazyky, včetně češtiny.

Pro demonstraci toho, v jaké kvalitě jsou v současnosti strojové překlady evropských patentů do češtiny je dále uveden příklad, kde je nejprve uvedena část popisu vynálezu a první nárok v anglické verzi, poté jejich strojový překlad a konečně, pro srovnání, i překlad pořízený klasickou cestou.

Evropský patent EP 2870314 (úvodní část popisu)

This invention relates to collapsible ladders and more specifically to increasing the stability of a extendible ladders when erected.

Collapsible ladders are utilised because of the convenience they provide. They may be transported easily, such as in the boot of a car, and may be carried and erected by one man. It is beneficial for such ladders to collapse to the smallest possible size, whilst still allowing them to be erected to a useful height. Reducing the physical dimensions to produce

the smallest collapsed size has the downside of reducing the width of the footprint when the ladder is erected. A narrower footprint reduces the stability of the ladder, the degree of instability is more noticeable the taller the ladder.

Previous solutions to this include the provision of removable feet located at the bottom of each stile which serve to widen the foot print of the ladder, but these are cumbersome to attach or remove each time the ladder is collapsed or erected for transport. US 5 857 544 A discloses an extendable ladder according to the preamble of claim 1.

With a view to mitigating the foregoing disadvantage, the present invention provides an extendable ladder as set forth in claim 1 of the appended claims.

Preferably, the stiles of the ladder may extend telescopically.

The at least one one ground stabiliser may be urged laterally outwards by a spring.

The at least one ground stabiliser may be retained in a retracted position by a pin engaged within a hole when the ladder is in a collapsed mode.

Wherein the pin may be resiliently biased towards the hole in the ground stabiliser.

The pin may be supported by one of the telescopic stiles of the ladder such that when the stiles slide relative to one another as the ladder is extended the pin is pulled out of the hole, releasing the ground stabiliser.

Preferably, at least two ground stabilisers may extend coaxially from each of the two stiles of the ladder.

The two ground stabilisers may extend from a hollow floor rung and are biased apart by a spring contained within the rung.

Preferably the motion of the ground stabiliser is damped.

První patentový nárok

An extendable ladder (10) having a plurality of sections that are slidable relative to one another, a hollow elongate housing (44) extending parallel to rungs (12,20) of the ladder

and secured to the lower end of the lowermost section of said plurality of sections of the ladder; at least one stabiliser (32) retractably mounted in the housing; characterized in that, a spring (46) for urging the stabiliser in a direction to project laterally from the housing so as to widen the footprint of the ladder; and a locking pin (52) mounted for movement with an upper section of said plurality of sections of the ladder for retaining the stabiliser in a retracted position within the housing when the ladders is collapsed, the locking pin being moved automatically to release the stabiliser when the ladder is extended

Strojový překlad - Google

Tento vynález se týká skládacích žebříků a konkrétněji zvýšení stability stabilizovaných žebříků při jejich zřízení.

Dosavadní stav techniky Sklopné žebříky jsou využívány z důvodu pohodlí, kterou poskytují. Mohou být přepravovány snadno, například v kufru auta, a mohou být přepravovány a postaveny jedním mužem. Je prospěšné, aby se tyto žebříky zhroutily na co nejmenší možnou velikost, a zároveň je umožňovaly, aby byly vztyčeny do užitečné výšky.

Snížení fyzických rozměrů pro vytvoření nejmenšího sbaleného rozměru má nevýhodu snížení šířky stopy při montáži žebříku. Užší stopa snižuje stabilitu žebříku, stupeň stupně nestability je výraznější, čím vyšší je žebřík.

Dosavadní řešení zahrnují poskytnutí odnímatelných nožiček umístěných na dně každé stělnice, které slouží k rozšíření nožního potisku žebříku, avšak tyto jsou těžkopádné při připevňování nebo odstraňování pokud jde, když je žebřík zhrouten nebo je vytvořen transport dor. US 5 857 544 A popisuje rozšiřitelný žebřík podle úvodní části nároku 1.

S ohledem na zmírnění výše uvedené nevýhody poskytuje předložený vynález rozšiřitelný žebřík podle nároku 1 připojených patentových nároků.

Přednostně se stojky žebříku mohou vysunout teleskopicky.

Přinejmenším jeden stabilizátor mletí může být tlačěn bočně směrem ven pružinou.

Minimálně jeden zemní stabilizátor může být zadržován v zatažené poloze pomocí čepu zasunutého do otvoru, když je žebřík ve zhrouceném režimu.

U kterého může být kolík pružně předepjat směrem k otvoru v zemním stabilizátoru.

Kolík může být podepřen jedním z teleskopických stojanů žebříku tak, že když se stojiny vzájemně posunou vzhledem k tomu, že je žebřík vytažen, je kolík vytažen ven z díry a uvolňuje stabilizátor na zemi.

Výhodně mohou nejméně dva zemní stabilizátory procházet koaxiálně z každého z obou stélek žebříku.

Dva stabilizátory na mletí mohou vystupovat z duté podlahové příčky a jsou odkloněny odděleně pružinou obsaženou uvnitř příčky.

Výhodně je pohyb stabilizátoru na zemi tlumen.

Strojový překlad prvního patentového nároku - Google

Výsuvný žebřík (10), který má množství vzájemně posuvných úseků, duté podlouhlé pouzdro (44) probíhající rovnoběžně s příčkou (12, 20) žebříku a připevněné ke spodnímu konci nejspodnějšího úseku uvedeného množství úseků žebříku; alespoň jeden stabilizátor (32) zasunovatelně uložený v pouzdru; vyznačující se tím, pružinu (46) pro přitlačování stabilizátoru ve směru vyčnívajícího bočně od skříně tak, aby se rozšířila stopa žebříku; a uzamykací kolík (52), který je připevněn k pohybu s horní částí uvedeného množství úseků žebříku pro přidržování stabilizátoru ve zatažené poloze uvnitř pouzdra, když jsou rejdy zhrouceny, přičemž zajišťovací kolík se automaticky pohybuje pro uvolnění stabilizátoru, když je žebřík je rozšířen.

Překlad zveřejněný Úřadem v rámci validace evropského patentu

Tento vynález se týká skládacích žebříků, specifickěji zvýšení stability vysouvacích žebříků ve vztyčeném stavu.

Důvodem používání skládacích žebříků je praktičnost, kterou nabízejí. Mohou být snadno přepravovány, například v kufru automobilu, mohou být přenášeny a vztyčeny jednou osobou. U těchto žebříků je výhodou, aby je bylo možno složit do co nejmenší velikosti, a současně umožnit jejich vztyčení na užitečnou výšku.

Snížení fyzických rozměrů pro dosažení nejmenší velikosti ve složeném stavu má nevýhodu ve snížení šířky půdorysu vztyčeného žebříku. Užší půdorys snižuje stabilitu žebříku, přičemž nestabilita je tím patrnější, čím je žebřík vyšší.

Předchozí řešení tohoto problému zahrnuje zajištění odnímatelných patek

umístěných v dolní části každé stojny, které rozšiřují půdorys žebříku, které se však neprakticky upevňují a odnímají pokaždé, když je žebřík skládán nebo rozkládán pro přepravu. US 5 857 544 A popisuje výsuvný žebřík v souladu s předmluvou patentového nároku 1.

S cílem zmírnit předchozí nevýhody poskytuje předkládaný vynález výsuvný žebřík, jak je popsáno v nároku 1 z připojených patentových nároků.

Preferovaně se mohou stojny žebříku vysunovat teleskopicky.

Přinejmenším jeden ze základnových stabilizátorů může být nuceně udržován v pozici bočně ven.

Nejméně jeden základnový stabilizátor může být ponechán ve vysunuté pozici zajištěným čepem v otvoru, když je žebřík ve složeném stavu.

Přičemž tento čep může být pružně zasunut proti otvoru v základnovém stabilizátoru.

Čep může být podporován jednou z teleskopických stojin žebříku tak, že když se stojny zasunují do sebe při vysouvání žebříku, čep je vytlačován z otvoru a uvolní základnový stabilizátor.

Přednostně mohou být nejméně dva základnové stabilizátory vysunuty koaxiálně z každé ze dvou stojin žebříku.

Dva základnové stabilizátory mohou být vysunuty z duté spodní příčky účinkem pružiny umístěné v této příčce.

Preferovaně je pohyb základnového stabilizátoru tlumený.

První patentový nárok

Výsuvný žebřík (10) tvořící řadou částí, které se do sebe vzájemně zasouvají, dutým prodlouženým pláštěm (44) vyčnívajícím rovnoběžně s příčkami (12, 20) žebříku a zajištěným na dolním konci nejnižší čás-

ti uvedené skupiny částí stojny; přinejmenším jedním stabilizátorem (32) zasunovatel-ným do pouzdra; vyznačující se tím, že pružina (46) pro vynucení stabilizátoru ve směru vyčnívajícím bočně z pláště tak, aby došlo k rozšíření půdorysu žebříku; a pojistný čep (52) s možností pohybu v horní části uvedených více částí žebříku pro udržení stabilizátoru v zasunuté pozici v pouzdru, když je žebřík skládán, přičemž pojistný čep se automaticky přesune, aby došlo k uvolnění stabilizátorů při vytahování žebříku.

Nejasný osud Dohody o Jednotném patentovém soudu a jednotném patentu

Těm, kteří se zabývají vývojem a dynamikou mezinárodních vztahů je známo, že po uzavření Uruguayského kola (Ženeva 1986-94), došlo, pokud jde o uzavírání multilaterálních dohod, k výraznému utlumení mezinárodní aktivity států, a toto kolo tak lze považovat za poslední příklad úspěšně završeného světového multilaterálního vyjednávání. K tomu je třeba dodat, že v období charakterizovaném zvyšující se vzájemné ekonomické, obchodní a finanční nezávislosti států, omezení rozsahu mezivládní multilaterální spolupráce neočekávaně odhalilo nové rozdíly v systému bilaterálních ujednání, a to v takovém rozsahu, že je to možné považovat za postupné opouštění multilaterální praxe v mezinárodních vztazích.

V této souvislosti si nelze nevsimnout, že na konci devatenáctého století, v konfrontačním ovzduší mezi zeměmi, jak pokud jde o prosazování národní identity, tak i v jiných oblastech, státy naopak aktivně využívaly možnost dosažení mezinárodního porozumění, které pak sehrálo fundamentální roli na mezinárodní scéně v následujícím století.

V rámci existujících regionálních ekonomických integračních dohod, kam patří i ty za-

kládající Evropskou unii (EU), prohlubující se odpor k mezivládním multilaterálním iniciativám vedl ke složitému a rozporuplnému vývoji evropského integračního projektu, představovanému individuálními pokusy členských států ke znovunárokování si národních kompetencí v určitých oblastech. Dobrým příkladem takové tendence byl dlouhý a složitý proces vyjednávání o jednotné patentové ochraně v rámci EU.

I když je evropský patent s jednotným účinkem (dále jen jednotný patent) dítkem Evropské unie (dále jen EU), liší se zásadně od dalších průmyslověprávních titulů EU, komunitární známky, komunitárního designu a komunitární odrůdy rostlin: není udělován orgánem EU, ale Evropským patentovým úřadem (dále jen EPÚ). EPÚ je výkonným orgánem Evropské patentové organizace (dále jen EPO), který je nezávislou mezinárodní organizací.

Během druhé poloviny minulého století bylo učiněno mnoho marných pokusů, jejichž cílem bylo vytvoření komunitárního patentu, tj. patentu Unie, který by byl udělován a prosazován jednotně. Po desetiletí byl hlavní spornou otázkou společný soudní systém a dále otázka, do jakých jazyků by měl být pa-

tent překládám, což je v Evropě vždy politicky citlivý problém.

Nakonec se uvedené překážky podařilo překonat pomocí institutu „posílené spolupráce“ mezi skupinou států EU, vytvořeného Amsterodamskou smlouvou pro případy, kdy ne všechny státy EU jsou ke spolupráci připraveny. To umožňuje pokročit ve spolupráci i za situace, kdy k ní není možno dosáhnout jednohlasné shody. Druhým, neméně důležitým momentem, bylo přijetí rozhodnutí propojit nový titul EU co nejjednodušeji s udělovacím procesem před EPÚ a navrhnout ho jako pouhou (další) možnost pro přihlašovatele, tj. jeho existenci nespojovat se zánikem národních patentů ani stávajícího „klasického“ evropského patentu.

Dohoda o Jednotném patentovém soudu (dále jen UPCA) byla podepsána 19. února 2013, přičemž ti, kteří byli za jednotný patentový systém odpovědni, měli vždy velmi optimistické předpovědi o progresu v jeho implementaci. Původní scénář Komise EU počítal s prvními jednotnými patenty již na jaře 2014. Postupem času se však objevily právní a politické překážky spojené s ratifikacemi v jednotlivých participujících zemích. K posledním z nich patří referendum o Brexitu a jeho důsledky a zejména pak stížnost k Německému ústavnímu soudu (dále jen BVerfG) proti návrhu zákona o ratifikaci.

V současnosti existují krajně rozdílné názory, pokud jde osud této stížnosti. Jedni předpokládají, že BVerfG stížnost odmítne a Německo ratifikuje UPCA ještě předtím, než Brexit nabude účinnosti. Německý ústavní soud však má dlouhý seznam případů v projednávání, přičemž její projednávání ztěžují další problémy, nevznesené stěžovatelem, ale v jiných soudem projednávaných případech, zpochybňující zejména soudní nezávislost stížnostních senátů EPÚ jakožto poslední instance v rozhodování o platnosti jednotných patentů v rámci odporového řízení. Ratifikace Německa před účinností Brexitu může způsobit, že před započatím fungování jednotného systému zůstanou nevyřešeny zjev-

né problémy spojené s členstvím Velké Británie. K těmto problémům patří zejména skutečnost, že po Brexitu pozbydou na účinnosti Nařízení EU o jednotném patentu. Navíc pak UPCA předpokládá, že členské státy jsou státy EU, uznávající nadřízenost Soudního dvora EU (dále jen CJEU) při interpretaci práva EU.

Tento požadavek je však v rozporu s jasným a opakovaně vyslovovaným prohlášením britské premiérky, že Velká Británie nebude akceptovat jurisdikci CJEU. Britská vláda nicméně v tzv. Bílé knize o Brexitu prohlásila, že Velká Británie hodlá využívat svého postavení v Jednotném patentovém soudu a jednotném patentovém systému i poté, co opustí EU.

Ti, kteří nabízená řešení shora uvedených problémů připouštějí, že by UPCA musela být pozměněna. I za předpokladu, že budou nalezena přesvědčivá řešení zůstává otázkou, zda rozdílné národní zájmy umožní dospět k jednotnému postoji k revizi UPCA. Dosud je historie implementace jednotného patentu plná překvapení a uživatelé evropského patentového systému se tak musí připravit na všechny alternativy.

Právní základ

Vytvoření jednotného patentu si vyžádalo přijetí tří legislativních úprav, které spolu tvoří „patentový balíček“. Jedná se o

- Nařízení o jednotném patentu¹ (dále jen UPR),
- Nařízení o jazykovém režimu pro jednotný patent² (dále jen UPTR),
- Dohoda o Jednotném patentovém soudu³ (dále jen UPCA).

UPCA byla podepsána 19. února 2013 dvaceti čtyřmi členskými státy EU (Rakousko, Belgie, Kypr, Česká republika, Německo, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Velká Británie, Řecko, Maďarsko, Irsko, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Nizozemsko, Portugalsko, Rumunsko, Švédsko, Slovinsko, Slovensko). Itálie sice také UPCA podepsala, ale k posílené spolupráci se připojila až od 1. září 2015, tj. poté, kdy Soudní dvůr EU zamítl žaloby Španělska proti UPR a UPTR.

Polsko na posílení spolupráci participuje, nicméně UPCA zatím neuvažuje podepsat. Bez podpisu UPCA však UPR a UPTR nebudou v Polsku aplikovatelné. Polští přihlašovatelé tak budou moci získat jednotný patent, ten však nemůže mít účinky na území Polska. Otázku, zda členské státy EU, participující na posílení spolupráci podepsat UPCA musí, rozhodnutí C-146/13 Soudního dvora EU ponechalo bez odpovědi, i když byla generálním advokátem v této kauze nastolena. Španělsko, jako členský stát EU se k posílení spolupráci nepřipojilo a ani neuvažuje o podpisu UPCA. Chorvatsko se stalo členským státem EU 1. července 2013, tj. až po podpisu UPCA, přičemž není ani známo, zda o přístupu uvažuje. Všechny tyto tři členské státy EU se k systému mohou kdykoliv připojit, Polsko pouhým podpisem UPCA, Chorvatsko a Španělsko by se předtím musely připojit posílené spolupráci.

Z 38 členských států EPO je deset, které nejsou členskými státy EU (Albánie, Švýcarsko / Lichtenštejnsko, Island, Monako, Makedonie, Norsko, Srbsko, San Marino a Turecko).

V těchto státech zavedení „patentového balíčku“ nezpůsobí žádnou změnu. Zachovají si „klasický“ evropský patent a jurisdikci národních soudů.

Účast členských států (38) na „patentovém balíčku“

Legislativní cíle

Zavedením jednotného patentu je sledováno posílení vědeckého a technického pokroku a fungování jednotného trhu

- usnadněním přístupu k patentovému systému, který je méně nákladný a bezpečný;
- zdokonalením postupu prosazování a obrany patentů před společným soudem, jehož kompetence zahrnují rozhodování o žalobách na porušení jednotného patentu a o jeho platnosti pro všechny státy, ve kterých nabyl účinnosti.

Právní nástroje

I když je jednotný patent dílem EU, liší se výrazně od jiných titulů průmyslového vlastnictví EU, jako jsou např. komunitární známky či komunitární design: není udělován úřadem EU, ale Evropským patentovým úřadem. EPÚ je výkonný orgán Evropské patentové organizace, což je nezávislá mezinárodní organizace. Systém jednotného patentu je realizován třemi rozdílnými legislativními kompetencemi pro různé subjekty.

Nařízení o jednotném patentu (UPR)

Nařízení o jednotném patentu a Evropská patentová úmluva (EPC) jsou vzájemně propojeny. Podle článku 142(1) EPC může skupina členských států stanovit, že evropské patenty lze udělit pouze pro tyto státy společně. A článek 1(2) UPR pak uvádí, že toto Nařízení tvoří zvláštní dohodu ve smyslu článku 142 EPC.

UPR upravuje především vznik, platnost a účinky jednotného patentu. Jednotná patentová ochrana nabízí přihlašovatelé alter-

nativu ke „klasickému“ evropskému patentu, který má v určených státech účinky jako národní patent. Tuto možnost si lze zvolit na konci udělovacího řízení. Přihlašování a průzkum evropské patentové přihlášky tak zůstávají beze změny. Po zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu má majitel patentu měsíc na to, aby se rozhodl, zda podá žádost o jednotnou patentovou ochranu. Pokud takovou žádost nepodá, setrvávají účinky „klasického“ evropského patentu.

Jednotný patent má jednotný charakter. Může tak být omezen, převeden či zrušen nebo zaniknout pouze ve vztahu ke všem státům, ve kterých nabytí účinnosti. Pokud jde o platnost, pak platí pro zrušení patentu důvody podle článku 138(1) až (c) EPC, které jsou shodné s důvody pro podání odporu podle čl. 99 EPC. Na rozdíl od odporu však může být žaloba na zrušení jednotného patentu založena na kolizní národní přihlášce, tj. přihlášce podané před, ale zveřejněné po datu podání či prioritě jednotného patentu. Takový stav techniky bylo dosud možné u „klasického“ evropského patentu použít pouze pro hodnocení novosti až v národním (soudním) řízení a s účinky ve státě, kde byla kolizní přihláška podána. Jednotný charakter jednotného patentu tak způsobí, že kolizní národní přihláška bude mít na novost jednotného patentu vliv na celém jeho teritoriu (pokud se uvedený problém do nabytí účinnosti UPCA nevyřeší jinak).

Bez ohledu na jednotný charakter lze licenci k němu udělit jak ve vztahu ke všem, tak i jen k některým státům, ve kterých nabytí účinnosti.

Udržování jednotného patentu v platnosti vyžaduje platbu udržovacích poplatků ve prospěch EPÚ s tím, že polovina z nich, snížená o náklady EPÚ spojené s administrací jednotného patentu, bude rozdělena podle klíče smluvním státům. Jejich výši, jakož i rozdělovací klíč již určil Užší výbor správní rady EPO.

UPR na straně jedné stanoví, že jednotný patent poskytuje jednotnou ochranu a má

stejně účinky na celém teritoriu, na straně druhé však odkazuje na národní právo, pokud jde o jednání, která představují porušení patentu. Toto „národní“ právo je ale stanoveno v článcích 25 a dalších UPCA, kterou jsou všechny participující státy vázány. UPR pak ještě potvrzuje, že princip celounijního vyčerpání práv, vypracované CJEU, platí i zde. To znamená, že majitel patentu nemůže podat žalobu proti uvedení zboží do oběhu v participujících členských státech, pokud toto zboží již bylo jím nebo s jeho souhlasem na trh Unie uvedeno.

UPR podrobně uvádí, jakými administrativními úkoly byl pověřen EPÚ. K nim patří především řízení o žádostech o jednotný účinek, vedení rejstříku jednotné patentové ochrany jako součásti Evropského patentového rejstříku a výběr a distribuce udržovacích poplatků.

Nařízení o překladech u jednotného patentu (UPTR)

Evropskou patentovou přihlášku lze podat v libovolném jazyce. Pokud však není podána v některém z úředních jazyků EPÚ, tj. angličtině, franštině či němčině, musí být do jednoho z těchto jazyků přeložena. Jazyk překladu se pak stává jazykem řízení, tj. jazykem, ve kterém je řízení vedeno a ve kterém je patent udělen. Před udělením patentu však musí přihlašovatel předložit překlady nároků do zbyvajících dvou úředních jazyků. Tento jazykový režim bude platit i u jednotného patentu. V případě sporu o porušování patentu musí majitel patentu, na žádost údajného porušovatele a podle jeho volby, předložit úplný překlad jednotného patentu do úředního jazyka státu, kde k údajnému porušení dochází nebo sídla údajného porušovatele. Příslušný soud si rovněž může vyžádat úplný překlad do jazyka, ve kterém soudní řízení bude probíhat.

Další překlady zpravidla nejsou nezbytné; zejména ne pro validaci patentu ve státech, ve kterých nabytí účinnosti. Po přechodnou dobu však bude muset majitel evropského patentu spolu se žádostí o jednotný úči-

nek předložit i úplný překlad patentového spisu. Pokud byl evropský patent udělen v němčině či franštině, pak musí být přeložen do angličtiny, pokud byl udělen v angličtině, pak může být úplný překlad předložen v libovolném úředním jazyku EU. Přechodné období bude trvat 6 až 12 let. Po šesti letech provede nezávislá expertní komise vyhodnocení dostupnosti kvalitních strojových překladů patentových přihlášek a patentů do všech úředních jazyků EU⁴, aby tak byl uspokojen zájem veřejnosti o informace, a navrhla Radě EU termín ukončení přechodného období.

Dohoda o Jednotném patentovém soudu (UPCA)

UPCA ustanovila Jednotný patentový soud jako společný soud členských států Dohody, zahrnující dvě instance. Členské státy udělily soudu výlučnou kompetenci, pokud jde o žaloby na porušování jednotného patentu (podrobnosti viz dále).

Nabytí účinnosti a použitelnosti ustanovení

Obě Nařízení, UPR a UPTR nabyly účinnosti 20. ledna 2013. Nabytí účinnosti UPCA odvisí od splnění třech podmínek. Nabude účinnosti:

- 1. července 2014, nebo
- první den čtvrtého měsíce po ratifikaci třinácti členskými státy, včetně Německa, Francie a Velké Británie, nebo
- první den čtvrtého měsíce po datu nabytí účinnosti změn v Nařízení (EU) Brusel I⁵

podle toho, co nastane nejpозději.

První a třetí podmínka jsou již splněny, požadovaného počtu ratifikací bylo dosaženo v roce 2017, takže pro nabytí účinnosti UPCA zbývá naplnit podmínku obligatorní ratifikace tří ze třinácti států. Francie byla druhým státem, která UPCA ratifikovala (14. března 2014), a Velká Británie pak předložila ratifikační listiny 26. dubna 2018. Takže

zbývá pouze Německo, kde ratifikaci nebylo možno dokončit z důvodu již zmíněné stíženosti k Německému ústavnímu soudu.

Obě Nařízení významně rozlišují mezi nabytím účinnosti a dnem použitelnosti. I když tak již nabyly účinnosti nejsou použitelné do doby nabytí účinnosti UPCA. To znamená, že „reformní balíček“ bude použitelný pouze jako celek.

I po nabytí účinnosti UPCA však bude jednotný účinek jednotného patentu omezen jen na ty členské státy, ve kterých získal kompetence Jednotný patentový soud k datu zápisu jednotného účinku u příslušného evropského patentu. To znamená, že zde nebude jednotný účinek ve státech, které sice participují na posílené spolupráci, ale dosud k datu nabytí účinnosti UPCA ji neratifikovaly. Nelze očekávat, že všechny signatářské státy ratifikují UPCA současně. Patentový „reformní balíček“ tak bude aplikován krok po kroku, v závislosti na stavu ratifikací UPCA, a na samém začátku pouze v sedmnácti státech, pokud další ratifikaci provede Německo.

Jednotný patentový soud (UPC)

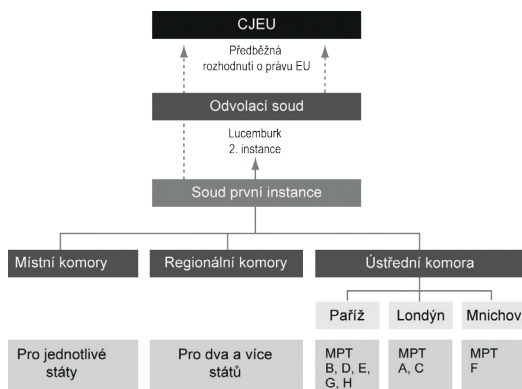
Organizace

Soud první instance zahrnuje tři typy komor:

- ústřední komoru,
- místní komory, ustavené na žádost členského státu a
- regionální komory, ustavené na žádost dvou a více členských států

Sídlo ústřední komory bylo jedním z nekontroverznějších politických otázek. Nakonec došlo ke kompromisu s tím, že sídlem bude Paříž s dvěma pobočkami, v Londýně a Mnichově. Případy budou rozdělovány ústřední komorou na základě tříd podle Mezinárodního patentového třídění. Případy spadající do sekce A (lidské potřeby) a sekce C (chemie) případnou londýnskou pobočku, případy spadající do sekce F (mechanika, osvětlování, topení, zbraně, práce s trhavinami)

případnou mnichovské pobočce a zbytek pak bude projednáván v Paříži.

Je na jednotlivých signatářských státech, aby se rozhodly, zda zřídí místní či regionální komoru. Ne všechny státy svůj záměr v tomto směru již oznámily. V Německu budou místní komory čtyři (Düsseldorf, Hamburg, Mannheim a Mnichov). Jednu místní komoru zatím plánuje zřídít Velká Británie, Rakousko, Belgie, Nizozemsko, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie a Irsko. Švédsko, Estonsko, Litva a Lotyšsko již uzavřely dohodu o vytvoření regionální Nordic-Baltic komory se sídlem ve Stockholmu.

Sídlem odvolacího soudu bude Lucemburk. Třetí instance, která by se zabývala právními otázkami, navržena nebyla. Sporné otázky týkající se interpretace komunitárního práva musí být vyjasněny předběžnými rozhodnutími Soudním dvorem EU.

Kompetence

Členské státy předaly UPC výlučnou jurisdikci ve věci sporů týkajících se evropských patentů, tj. nejen jednotných patentů, ale také i (klasických) evropských patentů a dodatkových osvědčení, založených na těchto paten-tech. Hlavní kompetence se týká projednávání žalob na porušení a zrušení patentu.

V rámci soudu první instance je ve věcech údajného porušování patentu kompetentní místní či regionální komora státu, ve kterém má údajný porušovatel bydliště či sídlo. Pokud tento stát místní či regionální komo-

ru nezřídil, nebo údajný porušovatel nemá v členských státech sídlo, pak je kompetentní ústřední komora.

Ústřední komora je zpravidla kompetentní pro návrhy na zrušení a určovací žaloby o neporušování. Protinávry na zrušení mohou být podány u komory, kde probíhá řízení o žalobě na porušování; může tak jít o místní, regionální či ústřední komoru. Po slyšení stran může místní či regionální komora

- projednat protinávrh na zrušení spolu se žalobou na porušování;
- postoupit protinávrh na zrušení ústřední komoře s tím, že přeruší řízení o žalobě na porušování; nebo
- se souhlasem stran postoupit celou kauzu ústřední komoře.

Pokud se místní či regionální komora rozhodne projednat i návrh na zrušení, je její senát rozšířen o technicky kvalifikovaného soudce.

Pokud probíhá řízení o návrhu na zrušení před ústřední komorou, pak kompetence místní či regionální komory pro projednání následné žaloby na porušování zůstává zachována. I ústřední komora má však kompetenci tuto žalobu projednat. Pokud je po podání určovací žaloby o neporušování u ústřední komory, následnou žalobu o porušování lze podat u místní či regionální komory s tím, že řízení před ústřední komorou je přerušeno.

Jestliže před EPÚ probíhá řízení o odporu či omezení, soud může, ale nemusí řízení přerušit. To znamená, že - na rozdíl o českého národního práva - odporové řízení nebrání v podání a projednání návrhu na zrušení.

Soudci; senáty

Každý ze senátů UPC má mezinárodní složení, s právně kvalifikovaným předsedajícím soudcem.

Senáty místních komor tvoří zpravidla tři právně kvalifikovaní soudci. Pokud je v daném státě podáváno nejméně 50 patentových

žalob či návrhů za rok, pak ze soudců senátu jsou dva příslušníci státu, ve kterém je komora zřízena; jinak je to jen jeden z nich. Zbylí soudci jsou přiděleni ze sboru soudců. To platí i u regionálních komor s tím, že dva soudci jsou z příslušného regionu. Na žádost strany řízení požádá místní či regionální senát o přidělení technicky kvalifikovaného soudce. Může tak uničit i z vlastní iniciativy.

Ústřední komora zasedá ve složení dvou právně kvalifikovaných soudců a technicky kvalifikovaného soudce.

Odvolačí soud zasedá ve složení třech právně kvalifikovaných soudců a dvou technicky kvalifikovaných soudců.

Všichni právně i technicky kvalifikovaní soudci soudu první instance jsou členy sboru soudců. Technicky kvalifikovaní soudci jsou rovněž k dispozici odvolacímu soudu. Soudci mohou pracovat na plný či částečný úvazek. Obojí mohou navíc plnit i funkce na národní úrovni. Pokud nejsou u příslušné komory soudu první instance soudci jmenováni jako trvalí členové této komory, přidělí soudce této komoře prezident soudu první instance.

Členové sboru soudců jmenováni nejsou. Jejich kvalifikace však rozhodujícím způsobem ovlivní úspěch systému jednotného patentu jako celku.

O jmenování soudců rozhoduje podle UPCA správní výbor. Svá rozhodnutí přijímá na základě seznamu kandidátů připraveným Poradním výborem, sestávajícím z patentových soudců a odborníků zkušených v patentovém právu a patentových sporech.

UPCA má na soudce na první pohled vysoké požadavky. Soudci musí zajistit nejvyšší standardy kompetence a prokázat zkušenosti v oblasti patentových sporů. Nezbytnou zkušenost však mohou získat tréninkem v tréninkovém centru, které bylo v souladu s čl. 19 UPCA pro tento účel zřízeno v Budapešti. Obdobně jako i v jiných institucích EU je velmi důležitým kritériem při výběru soudců zásada geografické rozdělení. Právně kvalifikovaní soudci musí mít kvalifikaci vyžadovanou národním právem pro jmenování do funkce.

Technicky kvalifikovaní soudci musí mít univerzitní vzdělání a prokázat zkušenost v určité oblasti techniky.

Jazyk řízení

Jazykem řízení před místní či regionální komorou je zpravidla úřední jazyk státu, ve kterém je komora zřízena. Tento stát může umožnit použití i dalšího jazyka. Většina států umožní jako dalšího jazyka použít angličtinu. Důvodem je skutečnost, že dvě třetiny evropských patentů je udělováno v angličtině. Se souhlasem komory si strany řízení mohou zvolit jazyk, ve kterém byl patent udělen. Pokud s tím komora nesouhlasí, mohou strany požádat o postoupení kauzy ústřední komoře. Jazykem řízení u ústřední komory je jazyk, ve kterém byl patent udělen.

U odvolacího soudu zůstává jazykem řízení jazyk, ve kterém proběhlo prvoinstanční řízení s tím, že strany řízení mohou souhlasit s použitím jazyka, ve kterém byl patent udělen.

Dohoda poskytuje v otázce použitých jazyků určitou flexibilitu v případech, kdy se to jeví být v dané situaci vhodnější.

Jednací řád

Přijetí jednacího řádu UPC je úkolem Správního výboru, a to na základě konzultace se zainteresovanými osobami. Osmnáctý a konečný návrh jednacího řádu⁶, který zohlednil výsledky široké veřejné diskuzi má 386 Pravidel, pojednávajících mj. o různých typech žalob, různých stádiích řízení, roli soudce zpravodaje, důkazních prostředcích, vedení ústního jednání, prozatímních opatření, stížnostech a poplatcích.

Zastoupení

V řízení před UPC musí být strany řízení zastoupeny. Zastupovat mohou advokáti, oprávnění jednat před soudem členského státu nebo evropští patentoví zástupci s odpovídající kvalifikací, jako např. s osvědčením k vedení evropských patentových sporů. Návrh, definující kvalifikaci získatelnou v akreditovaných kurzech, byl vypracován v září

2015⁷. Přejícné ustanovení umožňuje zastoupení i těmi, kteří absolvovali odpovídající národní kurzy.

Prvoinstanční řízení, časové rozvržení

Řízení před soudem první instance má několik fází. Závěrečné ústní jednání by se zpravidla mělo konat během jednoho roku. První fázi, probíhající písemnou formou, tvoří zpravidla vzájemná výměna dvou podání od každé strany řízení, a to během relativně krátkých lhůt. Podání musí být uskutečněna v elektronické podobě, s výjimkou případů, kdy to z nějakých důvodů možné není. Pro online komunikaci se soudem byl vytvořen Case Management Systém, který je již dostupný pro testovací účely. Tato fáze, která běžně neměla trvat déle jak osm až devět měsíců, je vedena soudcem zpravodajem, který může v odůvodněných případech povolit i prodloužení stanovených lhůt.

Druhá fáze řízení, rovněž vedená soudcem zpravodajem, zahrnuje zevrubnou přípravu kauzy pro ústní jednání a vyjasnění pozic stran řízení k relevantním hlavním sporným otázkám. Za tím účelem může soudce zpravodaj vést telefonní či video rozhovory. Tato fáze by měla být ukončena během tří měsíců.

V následujícím kroku soudce zpravodaj předvolá strany řízení k ústnímu jednání a informuje předsedajícího soudce o ukončení přípravného řízení. Tímto okamžikem přebírá předsedající soudce vedení kauzy. Ústní jednání se koná před senátem a mělo by být ukončeno během jednoho dne. Rozhodnutí ve věci by mělo být vydáno co možná nejdříve po ústním jednání; ve výjimečných případech může být vyhlášeno bezprostředně na závěr ústního jednání. Písemné, odůvodněné rozhodnutí by mělo být vydáno během šesti týdnů po ústním jednání.

Rozvětvení kauzy („bifurcation“)

Jak již bylo uvedeno, místní či regionální komora, u které běží řízení o porušování pa-

tentu, může projednat i následný protinávrh na zrušení patentu, nebo ho postoupit ústřední komoře, nebo postoupit ústřední komoře celou kauzu. Za tím účelem musí žalovaná strana ve svém protinávrhu na zrušení patentu zaujmout k uvedeným alternativním možnostem stanovisko. Obdobně tak musí učinit i strana žalující ve svém vyjádření k protinávrhu na zrušení patentu.

Po ukončení písemné fáze řízení pak senát rozhodne o dalším postupu. Ústní jednání za tímto účelem se nepředpokládá.

Pokud se senát rozhodne k projednání jak žaloby na porušování i protinávrhu na zrušení patentu, požádá soudce zpravodaj o přidělení technicky kvalifikovaného soudce (pokud se tak již nestalo). Pokud se rozhodne postoupit protinávrh na zrušení patentu ústřední komoře, přeruší (v případě, že zrušení patentu je vysoce pravděpodobné) řízení o jeho porušování. Jinak je případné přerušení řízení o porušování patentu na uvážení soudu. Pokud řízení o porušování přerušeno není, může soud vydat rozhodnutí o porušování podmíněně, tj. že příslušný patent nebude v paralelním řízení zrušen.

Je pravděpodobné, že zejména zpočátku se praxe jednotlivých komor v různých státech či regionech v tomto ohledu (zejména s ohledem na tradici) bude rozcházet.

Důkazy

V řízeních před UPC lze uplatnit jakoukoliv formu důkazu, zejména písemnou či výkresovou dokumentaci, fotografie, expertní posudky, přísedná prohlášení, hmotné předměty a audio či video záznamy. Důkazy lze rovněž získat výsledkem stran řízení či svědků, resp. expertů stran či soudu. Předložit důkazy může UPC rovněž nařídit jak straně řízení, tak dokonce i třetí osobě. O takový příkaz může požádat strana řízení, která předložila a přesvědčivě odůvodnila svá tvrzení a specifikovala důkaz, který má v držení druhá strana. Pokud strana řízení takovému příkazu k předložení důkazu nevyhoví, musí k tomu soud při hodnocení důkazů přihlédnout.

UPC může nařídít zajištění důkazu, např. inspekci hmotných předmětů či budov a odběrem vzorků. Může vydat předběžná opatření, jako např. zajištění údajně porušujících výrobků a materiálů k jejich výrobě, jakož i zmrazení aktiv. Za určitých podmínek mohou být taková opatření vydána i bez slyšení žalované strany. S předběžným „discovery“ US typu se však nepočítá.

Odvolací řízení

Veškerá finální rozhodnutí a příkazy prvoinstančního soudu lze napadnout odvoláním. Odvolání přitom může podat ta strana řízení, která byla napadeným rozhodnutím nepříznivě dotčena, tj. jejím žádostem nebylo vyhověno. Odvolání proti konečnému rozhodnutí musí být podáno během dvou měsíců a odůvodněno během čtyř měsíců ode dne doručení. Odvolání lze podat k právní i skutkové podstatě napadeného rozhodnutí. Nové skutečnosti a důkazy lze uplatnit pouze za předpokladu, že jejich předložení během prvoinstančního řízení nebylo možno rozumně očekávat. Pokud odvolací soud na žádost strany řízení nerozhodne jinak, nemá odvolání odkladný účinek. Odvolací řízení probíhá v zásadě podobně jako řízení prvoinstanční, tj. soudce zpravodaj připraví případ k ústnímu jednání. Na závěr řízení vydá odvolací soud rozhodnutí ve věci. Ve výjimečných případech může odvolací soud vrátit případ zpět soudu první instance k novému projednání. V souladu s jednacím řádem se lze odvolat i proti některým procesním příkazům soudu první instance, u ostatních pak jen se svolením tohoto soudu. Pokud není žádosti v tomto smyslu vyhověno, lze požádat odvolací soud, aby na základě uvážení důvody odmítnutí přezkoumal.

Soudní poplatky

V řízení před UPC se platí soudní poplatky. Na základě zásad obsažených v UPCA je stanoví Správní výbor. Sestávají z pevného poplatku doplněného poplatkem podle hodnoty sporu. Mikro a malé podniky mají nárok na snížení poplatku o 40 %.

V souladu s konečným návrhem souboru soudních poplatků z února 2016, byl stanoven pevný poplatek za žaloby o porušování, prohlášení o neporušování a některé další žaloby a návrhy ve výši 11 000 EUR. Je doplněn o poplatek podle hodnoty sporu, jehož výše začíná na 2 500 EUR pro hodnotu sporu nad 500 000 EUR a jeho maximální výše je 325 000 EUR pro hodnotu sporu nad 50 000 000 EUR. Za prozatímní opatření, včetně prozatímního příkazu je pevný poplatek 11 000 EUR. Pevný poplatek za žalobu na zrušení je 20 000 EUR, za protinávrh na zrušení je 11 000 EUR. Poplatek podle hodnotu sporu může u protinávru na zrušení dosáhnout maximální výše 20 000 EUR. Výše odvolacího poplatku je ve většině případů 11 000 EUR, plus poplatek podle hodnoty sporu. Navržené poplatky jsou navrženy tak, aby pokryly rozpočet soudu po přechodném období.

Vezmeme-li v úvahu celkovou finanční nákladnost sporu před UPC, pak se soudní poplatky mohou být faktorem minoritním. V souladu s článkem 68(1) UPCA musí strana, která ve sporu neuspěla zaplatit „rozumné a přiměřené náklady a další výdaje vítězné strany, ledaže by spravedlnost vyžadovala řešení jiné. Na žádost vítězné strany vydá soud rozhodnutí o nákladech. Na rozdíl od soudních poplatků, se do nákladů na výdaje stran sporu a poplatků za zastoupení nezapočítává hodnota sporu. Hlavní část nákladů bude tvořit účet zástupců vítězné strany, ve sporech obvykle vyjádřený na základě hodinových sazeb.

Existují však dvě omezení: Náklady musí být jednak rozumné a přiměřené, přičemž jejich maximální výši stanoví článek 69(1) UPC a sazebník nahraditelných nákladů, které platí neúspěšná strana sporu u každé z instancí soudního řízení. Sazebník začíná nahraditelnými náklady do 38 000 EUR pro hodnotu sporu do 250 000 EUR a končí nahraditelnými náklady do 2 000 000 EUR pro hodnotu sporu nad 50 000 000 EUR. Strop může být snížen, pokud výše nahraditelných nákladů ohro-

žuje ekonomickou existenci strany řízení. Při zvláště složitém případě však může být strop i zvýšen. U typického případu s hodnotou sporu 30 000 000 EUR, s regulérní náhradou 1 200 000 EUR může být tento strop zvýšen o 25 %, tj. na hodnotu 1 500 000 EUR. Pokud hodnota sporu přesáhne 50 000 000 EUR může být strop náhrad zvýšen až na 5 000 000 EUR. I když tak má soud při přiznávání nahraditelných nákladů značnou míru uvážení, musí být strany sporu připraveny na nejhorsí možný scénář. Jinými slovy, riziko nákladů spojených se sporem v systému UPC je mnohem vyšší než při národních sporech před většinou národních soudů v Evropě.

Budoucí role Soudního dvora EU (CJEU)

UPR a UPTR jsou právní instrumenty právního řádu EU. Primární rolí CJEU je interpretace komunitárního práva. Proto UPCA stanoví, že UPC je povinen, stejně jako národní soudy, v případě potřeby požádat CJEU o předběžné rozhodnutí, týkající se interpretace práva EU. Původní návrh UPR obsahoval ve svých člancích 6 až 8 definice jednání, představujících porušení práv vyplývajících z patentu. Existovaly tak obavy z toho, že CJEU bude zatažen do interpretace hmotného práva týkajícího se porušování patentu. Tyto obavy, vyjádřené zejména národními patentovými soudci a zástupci zainteresovaných kruhů, vyplývaly z vysoce specializovaného charakteru této problematiky. Tato otázka dokonce v závěrečné fázi ohrozila celý projekt, neboť Evropský parlament trval na ponechání těchto ustanovení, zatímco Evropská komise na jejich odstranění. Nakonec se našlo kompromisní řešení, jehož podstata spočívá v tom, že čl. 5(3) UPR odkazuje, pokud jde o patent porušující jednání, na použitelné národní právo. Toto „národní právo“ je pak pro členské státy UPCA obsaženo v čl. 25 a následujících UPCA, definujících účinky patentu a jejich omezení. Zda tento kompromis zajistí i sledovaný účel, tj. vyjmout otázky týkající se porušování patentu z komunitárního prá-

va, je však otázkou spíše otevřenou. V každém případě je CJEU kompetentní poskytovat předběžná rozhodnutí o interpretaci ustanovení práva EU, jako je Směrnice o vymáhání práv duševního vlastnictví a Směrnice o ochraně biotechnologických vynálezů.

Implementace jednotného patentu

Určitý čas EPÚ pracoval na administrativní předpisech, týkajících se plnění úkolů vyplývajících pro EPÚ z článku 9 UPR. Správní rada EPO z 25 a později pak z 26 na posílené spolupráci zúčastněných států vytvořila v souladu s čl. 145 EPC Užší výbor, který činí nezbytná právní a finanční rozhodnutí. Výbor je kompetentní zejména pro stanovení a rozdělení udržovacích poplatků.

V prosinci 2015 Užší výbor přijal Pravidla týkající se jednotné patentové ochrany, zahrnující procesní ustanovení pro jednotný patent. Ustanovení jsou podobná odpovídajícím ustanovením Prováděcího předpisu k EPC, včetně prostředků k nápravě, jako je navrácení práv či opožděná platba udržovacích poplatků s přírůžkou při nedodržení lhůt k jejich platbě. Je třeba ovšem zdůraznit, že k dispozici není institut „pokračování v řízení“. To je zvláště důležité u žádosti o jednotný patent. Užší výbor, rovněž v prosinci 2015, pravidla týkající se poplatků za jednotnou patentovou ochranu, obsahující zejména sazebník udržovacích poplatků.

EPÚ dále vytvoří divizi jednotné patentové ochrany, která bude odpovědná za provádění úkolů svěřených EPÚ podle UPR. Rozhodnutí bude činěno jedním právně kvalifikovaným členem divize. Některé úkony pak budou svěřeny úředníkům přes formality. Předpokládá se, že divize jednotné patentové ochrany bude integrována do stávající struktury právního útvaru podle čl. 20 EPC. Na webových stránkách EPÚ pak již byla publikována „Instrukce k jednotnému patentu – Získání, udržování a nakládání s jednotnými patenty“.

Rozhodnutí divize jednotné patentové ochrany lze napadnout stížností (odvoláním) k UPC. Odporová řízení pak zůstávají v kom-

petenci odporových divizí. Jejich rozhodnutí o platnosti registrovaných jednotných patentů lze napadnout stížností k stížnostním senátům EPÚ. Tato otázka, tj. absentující soudní přezkum, vznesená Španělskem k CJEU, zůstala v jeho rozhodnutí C-146/13 nezodpovězena. Může se však stát, že se jí bude zabývat německý ústavní soud v probíhající kauze.

Přípravný výbor Jednotného patentového soudu

Protože UPCA dosud nenabyla účinnosti, nemohly být ani přijata konečná rozhodnutí. Signatářské státy UPCA však ustavily Přípravný výbor, který učinil přípravná opatření pro výbory předvídané UPCA, tj. Správní výbor, Rozpočtový výbor a Poradní výbor. Přípravný výbor vytvořil pět pracovních skupin. Již v roce 2013 publikoval patnáctý návrh Jednacího řádu UPC k veřejné konzultaci. V listopadu 2014 se pak konalo veřejné slyšení sedmnáctého návrhu.

V říjnu 2015 Přípravný výbor dospěl k dohodě na již osmnáctém návrhu Jednacího řádu. Mimo jiné přistoupil na německý návrh připustit omezené použití dalších jazyků. Podle Pr. 14(2)(c) soudci soudu mohou použít úředního jazyka členského státu během ústního jednání a pro návrh rozhodnutí, pokud byl užít další jazyk.

Přípravný výbor uspořádal expertní panel, sestávající ze zástupců uživatelů, aby tak získal podněty pro svoji další práci; první schůzka se konala v září 2014.

Jako příprava na jmenování soudců byla dána kandidátům možnost vyjádřit svůj zájem. V roce 2013 se přihlásilo 1 300 zájemců. Na tomto základě pak byl vytvořen seznam několika stovek kandidátů, kteří jsou považováni za způsobilí jako právně či technicky kvalifikovaní soudci. Vzhledem k nastalé prodlevě lze očekávat, že tato procedura bude zopakována. V roce 2015 bylo v souladu s čl. 19 UPCA započato s tréninkem skupiny devatenácti budoucích soudců v tréninkovém centru v Budapešti. Tréninkový program kromě výuky v Budapešti zahrnuje i stáže u speci-

zovaných patentových soudů ve Francii, Německu, Nizozemsku a Velké Británii. Ze začátku bude většina soudců pracovat na částečný úvazek.

Zvláštní úsilí je nezbytné pro přípravu IT struktury, protože Pravidla stanoví, že dokumenty by měly být, pokud možno předkládány elektronicky. Taková struktura již byla navržena a je veřejně dostupná, což umožňuje pro testovací účely podávat různá podání týkající se žalob na porušování.

UPC musí být funkční ihned poté co UPCA nabude účinnosti. Majitelé stávajících klasických evropských patentů navíc budou mít možnost platně podat žádosti o opt-out již během tzv. „sunrise period“, konkrétně tři měsíce před nabytím účinnosti UPCA, tj. předtím než lze podat k UPC vlastní žaloby. Z toho důvodu byly v říjnu 2015 podepsány Protokol o prozatímní aplikaci institucionálních, organizačních a finančních ustanovení UPCA, a jeho statut, a to pro období cca šesti měsíců před nabytím účinnosti UPCA. Na jeho základě orgány ustavené v UPCA mohou činit přípravy a rozhodnutí nezbytná pro fungování UPC předtím, než bude k němu možno podávat vlastní žaloby a návrhy.

Ratifikace UPCA

Zásadní překážky bránící pokroku v ratifikacích již byly v minulosti odstraněny. CJEU zamítl žaloby Španělska proti Nařízením o jednotném patentu a Užší výbor Správní rady odsouhlasil strukturu udržovacích poplatků a klíč pro jejich distribuci. Sporné otázky týkající se výše soudních poplatků a nahraditelných nákladů pak vyřešil Přípravný výbor.

Pokud jde o ratifikace členskými státy tak původní optimistická očekávání ze strany Komise EU se nestala realitou. Předpoklad, že třinácti ratifikací bude dosaženo do listopadu 2013, a první jednotné patenty registrovány již v první polovině 2014 se nenaplnil. Do konce roku 2014 uložily ratifikační listiny pouze Rakousko, Francie, Švédsko, Belgie, Dánsko a Malta. V roce 2015 pak Lucembursko a Portugalsko, v roce 2016 Finsko,

Bulharsko a Nizozemsko, v roce 2017 Itálie, Estonsko a Litva a v lednu 2018 Lotyšsko.

Stav k 1. 9. 2018

- Již ratifikovaly AT, BE, BG, DK, EE, FI, FR, IT, LT, LU, LV, MT, NL, PT, SE, UK
- Zahájen proces ratifikace GR, SI, RO
- Rozhodnutý neratifikovat ES, PL, HR
- Proces ratifikace nezahájen CY, CZ, SK
- Právní překážky ratifikace DE, HU, IE
- Členské státy EPO mimo EU

Po nabytí účinnosti Zákona o duševním vlastnictví z roku 2014 se ve Velké Británii předpokládala ratifikace UPCA na jaře 2016, tj. před referendem o členství v EU. Po Brexitu vláda Velké Británie oznámila, že bude plnit své závazky člena EU, jako by členem byla i nadále. Nezbytné parlamentní kroky však byly odloženy v důsledku rozhodnutí vlády o svolání všeobecných voleb v červnu 2017. Nově zvolený parlament pak tyto nezbytné kroky provedl a ratifikační listiny byly uloženy 26. dubna 2018. Přitom nebylo ani zapomenuto na právní dopady opuštění EU v březnu 2019. Odpovědný ministr prohlásil, že „jedinečná povaha navrženého soudu znamená, že budoucí vztah Velké Británie vůči Jednotnému patentovému soudu bude předmětem jednání s evropskými partnery po opuštění EU.“

V Německu byl první návrh příslušného zákona ohlášen na druhou polovinu roku

2014. Nakonec byly zákon o ratifikaci UPCA a zákon o nezbytných úpravách národního patentového práva odsouhlaseny parlamentem v březnu 2017. Tyto zákony měly být formálně podepsány německým spolkovým prezidentem, zveřejněny a poté i nabytí účinnosti. Těsně po odsouhlasení zákonů druhou komorou parlamentu však podal německý patentový zástupce Ingve Sterna proti ratifikaci ústavní stížnost. Na žádost Spolkového ústavního soudu Úřad spolkového prezidenta souhlasil 4. dubna 2017 s přerušením ratifikačního procesu do doby vydání meritorního rozhodnutí soudu. Takový postup patří k běžné praxi soudu ve věci žádostí o prozatímní opatření proti provedení exekutivních právních aktů, které nejsou evidentně neodpodstatněné. I když byl případ zařazen na program soudu v roce 2018, jakékoliv odhady, kdy lze očekávat rozhodnutí by byly předčasné.

Ve Slovinsku byl ratifikační zákon přijat v roce 2016 a Rumunsko prohlásilo, že k ratifikaci dojde v dohledné době. V Řecku již připravila vláda návrh ratifikačního zákona.

Irsko, kde je k ratifikaci nezbytné referendum, zatím se k datu tohoto referenda nevyjádřilo. Maďarský ústavní soud pak nedávno vydal rozhodnutí, že ratifikaci musí předcházet změna ústavy.

Ve zbývajících členských státech (Kypr, Česká republika a Slovensko) s ratifikačním procesem UPCA a Protokolem o jeho prozatímní aplikaci ještě nebylo započato.

Ratifikace mohou být odloženy z důvodu politických námitek, např. zainteresovaných kruhů, které nejsou spokojeny s výsledky či nechtějí akceptovat zásahy do jejich zavedeného podnikání. Státy také mohou svůj postoj přehodnotit po vzoru Polska, které sice participuje na posílené spolupráci, ale UPCA nepodepsalo se zdůvodněním, že by přístup byl pro Polsko ekonomicky nevýhodný.

Zda a jak se Evropská komise pokusí ovlivnit přístup těchto členských států k rati-

fikaci odvisí mj. i od odpovědi na otázku, zda účast na posílené spolupráci může být pova-

žována za závazek k implementaci posílené spolupráce formou ratifikace UPCA.

- 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany. Španělsko a Chorvatsko, které se stalo členským státem EU až 1. července 2013, se zatím k posílené spolupráci nepřipojily.
- 2 Nařízení Rady (EU) č. 1260/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, pokud jde o příslušná ustanovení o překladu.
- 3 Z 25 členských států EU, participujících na posílené spolupráci ji zatím nepodepsalo Polsko.
- 4 Viz překladová služba patentových dokumentů vypracovaná EPÚ a Google, www.epo.org ... Searching for patents ... Patent translate.
- 5 Nařízení (EU) č. 542/2014 Evropského parlamentu a Rady z 15. května 2014, OJ EU L 163 z 29. května 2014, str. 14, nabylo účinnosti 30. května 2014.
- 6 Poslední verze z 15. března 2017.
- 7 Poslední verze návrhu je z 1. prosince 2016.

JUDIKATURA

K otázce řešení konkurence, resp. souběhu současně nebo následně po sobě podaných občanskoprávních žalob z porušení práva opírajících se o ochrannou známku EU a národní ochrannou známku

Jsou-li mezi identickými účastníky vedena soudní řízení z porušení práva k ochranné známce v rozdílných členských státech Evropské unie, a pokud se jedna žaloba opírá o právo k ochranné známce národní, druhá žaloba pak o ochrannou známku Evropské unie identickou s národní ochrannou známkou, potom se soud, u kterého bylo řízení zahájeno později, prohlásí za nepřislušný/věc odmítne pouze v tom rozsahu, ve kterém se obě žaloby týkající identických členských států.

C-231/16,

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

ze dne 19. října 2017,

Merck KGaA v. Merck & Co Inc. et al,
rozhodnutí o předběžné otázce

Popis věci:

Žalobkyně v původním řízení, společnost Merck, je chemickým a farmaceutickým podnikem, jenž podle předkládacího rozhodnutí zaměstnává zhruba 40 000 osob a vykonává činnost v 67 státech po celém světě.

tě. První žalovaná v původním řízení, společnost Merck & Co., je mateřskou společností druhé žalované v původním řízení, společnosti Merck Sharp & Dohme, která obchoduje především s léčivými a očkovacími látkami, jakož i kosmetickými a hygienickými přípravky. Podle předkládacího rozhodnutí je společnost Merck Sharp & Dohme pověřena provozními činnostmi skupiny a konkrétně jejím zviditelněním na internetu, zejména prostřednictvím zveřejňování informací, které jsou zajímavé pro její akcionáře. Třetí žalovaná v původním řízení, společnost MSD Sharp & Dohme, je německou dceřinou společností společnosti Merck & Co. Žalobkyně a žalované v původním řízení původně byly součástí stejné skupiny společností. Od roku 1919 jsou však zcela samostatné. Z předkládacího rozhodnutí plyne, že společnost Merck je majitelkou národní ochranné známky MERCK, která je zapsána ve Spojeném království. Je rovněž majitelkou slovní ochranné známky Evropské unie MERCK pro výrobky, které patří do tříd 5, 9 a 16 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro služby, které patří do třídy 42 této dohody. Následně bylo uzavřeno několik dohod mezi společnostmi, jejíž právní nástupkyní je společnost Merck, a společnostmi, jejíž právní nástupkyní je společnost Merck Sharp & Dohme. Tyto smlouvy, z nichž poslední uzavřená je ještě v platnosti, upravovaly pravidla týkající se užívání ochranných známek Merck společností Merck Sharp & Dohme v Německu, jakož i v dalších státech. Z internetové stránky žalovaných v původním řízení, www.merck.com, je každý uživatel v Německu či v jiném členském státě naveden prostřednictvím odkazů na podřazené stránky, které rovněž mají obsah, jenž reflektuje přítomnost žalovaných v původním řízení na internetu, jako www.merckengage.com, www.merckvaccines.com nebo www.merck-animal-health.com. Na těchto internetových stránkách není ší-

ření informací geograficky zaměřeno, takže celý obsah je celosvětově přístupný ve stejné formě. Vedle svých názvů domén na internetu zavedly společnosti Merck & Co. a Merck Sharp & Dohme další formy zviditelnění na internetu na několika platformách sociálních médií. Dne 8. března 2013 podala žalobkyně v původním řízení žalobu k High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division/Vrchní soud (Anglie a Wales), na základě své národní ochranné známky, která směřovala zejména proti společnostem Merck & Co. a Merck Sharp & Dohme, ve věci údajného porušení ochranné známky z důvodu užívání výrazu „Merck“ ve Spojeném království. Dne 11. března 2013 žalobkyně v původním řízení rovněž podala k Landgericht Hamburg (Zemský soud v Hamburku, Německo) žalobu na základě ochranné známky Evropské unie, jíž je majitelkou, proti týmž žalovaným, ale rovněž proti MSD Sharp & Dohme. Jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí, žalobkyně v původním řízení má za to, že skutečnost, že internetové stránky žalovaných v původním řízení, jejichž snímky obrazovky poskytla, jsou přístupné v Unii, a tedy rovněž v Německu, bez geografického zaměření jejich šíření, porušuje její práva z ochranné známky. Ve vyjádřeních ze dne 11. listopadu 2014, 12. března 2015, 10. září 2015 a 22. prosince 2015 žalobkyně v původním řízení pozměnila body svých návrhů před předkládajícím soudem a prohlásila, že svou žalobu bere zpět v rozsahu, v němž se její návrhy týkají území Spojeného království. Toto zpětvzetí bylo žalovanými v původním řízení zpochybněno. Žalované v původním řízení se domnívají, že žaloba u předkládajícího soudu je nepřipustná s ohledem na čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009, a to přinejmenším v rozsahu, v němž se týká žalobního důvodu vycházejícího z porušení ochranné známky Evropské unie žalobkyně v původním řízení v celé Unii. Částečné zpětvzetí provedené žalobkyní v původním řízení není v tomto ohledu relevantní. Landgericht Hamburg (zemský

soud v Hamburku) uvádí, že se zdá, že čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené v původním řízení, vylučuje omezení územního dosahu případného prohlášení nepřislušnosti soudu, u něhož bylo řízení zahájeno později. V tomto kontextu se Landgericht Hamburg rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru předběžné otázky týkající se výkladu ustanovení čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009, nyní čl. 136 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 týkající se zejména výkladu pojmů „stejná skutková podstata“, dále možnosti teritoriálního omezení odmítnutí věci a také ve vztahu k otázce, zda z formulace „jsou-li předmětné ochranné známky totožné a platí pro stejné výrobky nebo služby“ vyplývá při totožnosti ochranných známek nedostatek příslušnosti soudu, u něhož bylo řízení zahájeno později jen v rozsahu, v němž jsou dotčená ochranná známka Evropské unie a dotčená vnitrostátní ochranná známka zapsány pro stejné výrobky nebo služby, nebo je soud, u něhož bylo řízení zahájeno později zcela nepřislušný, i když ochranná známka Evropské unie uplatněná u tohoto soudu je chráněna ještě pro další výrobky nebo služby, které nejsou chráněny národní ochrannou známkou a přichází u nich v úvahu, že jsou dotčeny totožnými nebo podobnými spornými akty.

K otázce výkladu článku 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 pak soud krom jiného uvedl, že účelem tohoto ustanovení je vyvarovat se toho, aby byla vydávána vzájemně si odporující rozhodnutí o žalobách mezi týmiž účastníky a se stejnou skutkovou podstatou ve věci ochranné známky Evropské unie a paralelní národní ochranné známky. Tento účel odpovídá jednomu z cílů nařízení č. 44/2001, jímž je podle bodu 15 odůvodnění tohoto nařízení zejména minimalizovat možnost souběžných řízení a zajistit, aby v různých členských státech nebyla vydána vzájemně si odporující rozhodnutí. Je tudíž třeba mít za to, že podmínka týkající se existence „stejně skutkové pod-

staty“ ve smyslu čl. 109 odst. 1 nařízení č. 207/2009 musí být vykládána obdobně, jako Soudní dvůr vyložil podmínku týkající se existence žalob „s týmž předmětem a základem“ ve smyslu čl. 27 odst. 1 nařízení č. 44/2001. A konkrétně pak Soudní dvůr uvedl následující. Článek 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že v něm stanovená podmínka týkající se existence „stejně skutkové podstaty“ je splněna, když jsou podány mezi stejnými účastníky řízení u soudů různých členských států žaloby pro porušení založené na národní ochranné známce a na ochranné známce Evropské unie, pouze tehdy, pokud se tyto žaloby týkají údajného porušení, na území stejných členských států, národní ochranné známky a ochranné známky Evropské unie, které jsou totožné. Článek 109 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že jsou žaloby pro porušení podány mezi stejnými účastníky řízení u soudů různých členských států, přičemž první z nich je založena na národní ochranné známce a týká se údajného porušení na území jednoho členského státu a druhá je založena na ochranné známce Evropské unie a týká se údajného porušení na celém území Evropské unie, soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, se musí prohlásit za nepřislušný k projednání části sporu týkající se území členského státu, jehož se týká žaloba pro porušení podaná k prvnímu soudu. Článek 109 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že v něm stanovená podmínka týkající se existence „stejně skutkové podstaty“ není nadále splněna, když poté, co žalobce přistoupil k částečnému zpětvzetí žaloby pro porušení založené na ochranné známce Evropské unie, jejímž původním cílem bylo zakázat užívání této ochranné známky na unijním území, je-li toto zpětvzetí platně podáno, přičemž se toto zpětvzetí týká území členského státu, kde byla k prvnímu soudu podána ža-

loba založená na národní ochranné známce s cílem zakázat užívání této ochranné známky na vnitrostátním území, se dotčené žaloby již nadále netýkají údajného porušení, na území stejných členských států, národní ochranné známky a ochranné známky Evropské unie, které jsou totožné. Článek 109 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě totožnosti ochranných známek se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, prohlásí za nepřislušný ve prospěch prvního soudu pouze v rozsahu, v němž uvedené ochranné známky platí pro stejné výrobky nebo služby.

Pro praxi

Předmětným rozhodnutím Soudní dvůr přehledně vykládá a konkretizuje podmínky aplikace ustanovení čl. 109 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009, nyní čl. 136 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001, v případech souběžně probíhajících a konkuruujících si řízení. Je nutné upozornit na to, že výše uvedené není aplikovatelné na řízení o předběžných a ochranných opatření, viz ustanovení čl. 109 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, nyní čl. 136 odst. 4 nařízení 2017/1001, který toto výslovně vylučuje.

JUDr. David Štros

AKTUALITY

Časopis Duševné vlastnictvo

Revue pre teóriu a prax v oblasti duševného vlastníctva

OBSAH ČÍSLA 3/2018

Editoriál – (Vozár, J.)

Novela zákona o ochranných známkach
(2. časť) (Mikuličová, J.)

Neodkladné opatrenia ako prostriedok
ochrany duševného vlastníctva s dôrazom
na legislatívu EÚ (Serfözö, M.)

Priamy transfer technológií v podmienkach
slovenských vedeckovýskumných
inštitúcií (Pospíšilová, M., Noskovič, J.,
Rybanská, L.)

Nové pravidlá štátnej finančnej podpory
v audiovizii (3. časť) (Hmírová, L.)

Aktuálne z autorského práva (Bednárík, R.)

Z galérie tvorcov – doc. Ing. Jaromír
Markovič, PhD. (Bobeková, E.)

Spektrum dobrých nápadov a riešení

Zaujalo nás

Finančná správa SR

Z rozhodnutí ÚPV SR

Z rozhodnutí Súdneho dvora EÚ

Správy z ÚPV SR

Správy z WIPO

Správy z EPO

Správy z Európskej únie

Správy zo sveta

Nové publikácie

Z obsahov vybraných časopisov

RESUME

Radka Stupková: Trade Mark Reform – the European Union Trade Mark Regulation and Harmonization Directive

The article deals with the most significant changes brought by the European Union trade mark reform. The article provides the summary of the information on new types of trade marks, their definitions, and means of representation in connection with the change of trade mark definition and the elimination of the requirement of a graphical representation. It also informs about the introduction of a certification mark capable to distinguish products and services that have been certified from products and services that are uncertified.

Olga Švédová: Changes in Administrative Fees following the Amendment of the Trade Mark Act

The article informs about changes in administrative fees that occur as a result of the amendment to the Trade Mark Act. From the date when the amendment enters into force, the administrative fees, including the newly introduced fees, as well as the conditions of their payment and the consequences of non-payment of fees, are fully regulated under the regime of Act No. 634/2004 Coll., On Administrative Fees.

RESÜMEE

Radka Stupková: Markenreform – die EU-Markenverordnung, die Harmonisierungsrichtlinie

Der Artikel befasst sich mit den wichtigsten Änderungen, die sich aus der Übernahme des EU-Rechts im Bereich des Markenrechts ergeben. Im Zusammenhang mit der Änderung der Definition der Marke durch die Aufhebung der Anforderung für die grafische Darstellung von Marken bietet der Artikel zusammenfassende Informationen über neue Arten von Marken, ihre Definitionen und ihre Darstellungsweise. Er informiert auch über die Einführung eines Gewährzeichens um zertifizierte Produkte und Dienstleistungen von so nicht zertifizierten Produkten und Dienstleistungen zu unterscheiden.

Olga Švédová: Änderungen der Verwaltungsgebühren nach der Änderung des Markengesetzes

Der Artikel informiert über Änderungen der Verwaltungsgebühren, die sich aus der Änderung des Markengesetzes ergeben. Ab dem Datum des Inkrafttretens der Änderung sind die Verwaltungsgebühren, einschließlich der neu eingeführten Gebühren, sowie die Bedingungen für deren Zahlung und die Folgen der Nichtzahlung von Gebühren vollständig im Rahmen des Gesetzes Nr. 634/2004 Coll. über Verwaltungsgebühren geregelt.

RESUMÉ

Radka Stupková: Réforme des marques - Règlement de l'Union européenne sur les marques, directive d'harmonisation

L'article traite des changements les plus importants apportés par l'adoption du droit de l'UE dans le domaine du droit des marques. Dans le cadre de la modification de la définition de la marque, en supprimant l'exigence de représentation graphique des marques, l'article fournit des informations récapitulatives sur les nouveaux types de marques, leur définition et leur mode de représentation. L'article informe également de l'introduction de la marque de certification permettant de distinguer les produits et services certifiés des produits et services ainsi non certifiés.

Olga Švédová: Changements dans les frais administratifs suite à la modification de la loi sur les marques

L'article informe sur les modifications des frais administratifs résultant de la modification de la Loi sur les marques. À partir de la date d'entrée en vigueur de la modification, les frais administratifs, y compris les frais nouvellement introduits, ainsi que leurs conditions de paiement et les conséquences de leur non-paiement, sont pleinement réglementés par le régime de la loi n° 634/2004 Coll. sur les frais administratifs.

РЕЗЮМЕ

Радка Ступкова: Реформа в области товарных знаков – регламент о товарном знаку ЕС, директива гармонизации

Статья занимается самыми знаменательными изменениями, которые принесут принятие норм в области права товарных знаков. В связи с изменением определения товарного знака, или же отменой требования графического изображения товарных знаков, статья предосмывает суммарные информации о новых типах товарных знаков, их определениях и способах изображения. Сверх того статья информирует о введении сертификационного товарного знака, который служит для различения продуктов и услуг, которые были сертифицированы, от продуктов и услуг несертифицированных.

Ольга Шведова: Изменения административных пошлин после новеллы закона о товарных знаках

Статья информирует о изменениях административных пошлин, которые настанут в следствие новеллы закона о товарных знаков. От даты силы новеллы будут административные пошлины, включая по-новому наведённые пошлины, одинаково как условия их оплаты и последствия неоплаты пошлин установлены полно в режиме закона № 634/2004 Коллекции о административных пошлинах.

INHALT

Radka Štupková: Markenreform – die EU-Markenverordnung, die Harmonisierungsrichtlinie.....	197
Olga Švédová: Änderungen der Verwaltungsgebühren nach der Änderung des Markengesetzes	206
EUROPÄISCHES PATENTRECHT.....	212
Emil Jeněřal: Dienst „Patent Translate“	212
Unklares Schicksal des Übereinkommens über ein einheitliches Patentgericht und des Europäischen Patents mit einheitlicher Wirkung.....	215
JUDIKATUR	227
David Štřos: Zur Problemlösung der Konkurrenz, bzw. des Gleichlaufes gleichzeitig oder aufeinanderfolgend eingebrochen Zivilklagen wegen Rechtsverletzung einer EU-Marke und einer nationalen Marke	227
AKTUALITÄTEN.....	230
Inhalt der Zeitschrift „Duševně vlastnictvo“ č. 3/2018	230

SOMMAIRE

Radka Štupková: Réforme des marques - Règlement de l'Union européenne sur les marques, directive d'harmonisation	197
Olga Švédová: Changements dans les frais administratifs suite à la modification ...	206
LE DROIT EUROPÉEN	212
Emil Jeněřal: Service de traduction de brevets (Patent Translate)	212
Le destin confus de L'accord relatif à une juridiction unifiée du brevet et aux brevets européens à effet unitaire.....	215

JURISPRUDENCE	227
David Štřos: Concernant la question de la solution de la concurrence, respectivement de la simultanéité des actions civiles successives ou consécutives pour infraction de la législation qui se base sur la marque européenne et sur la marque nationale	227
ACTUALITÉS.....	230
Résumé de la revue „Duševně vlastnictvo“ n° 3/2018“	230

СОДЕРЖАНИЕ

Radka Štupková: Реформа в области товарных знаков – регламент о товарном знаку ЕС, директива гармонизации.....	197
Ольга Шведова: Изменения административных пошлин после новеллы закона о товарных знаков	206
ЕВРОПЕЙСКОЕ ПРАВО	212
Емил Енеřал: Услуга Патент Транслате	212
Неясная судьба договора о едином патентном суде и едуного патента.....	215
ЮДИКАТУРА	227
Давид Штřос: Проблема решения конкуренции, или же синхронного хода одновреленно или поочерёдно поданных гражданских исков о нарушении прав из товарного знака ЕС и народного товарного знака.....	227
АКТУАЛЬНОСТИ	230
Содержение магазина Интеллектуальная собственность № 3/2018.....	230

ÚŘAD PRŮMYSLUVÉHO VLASTNICTVÍ

ANTONINA ČERMÁKA 2a
160 68 PRAHA 6 - BUBENEČ

tel.: 220 383 111 ústředna
220 383 129 studovna pro veřejnost
220 383 120 informační středisko

fax: 224 324 718 podatelna
224 311 566 studovna pro veřejnost

e-mail: objednavky@upv.cz
posta@upv.cz
helpdesk@upv.cz
studovna@upv.cz

WWW.UPV.CZ